

๑

สวย เร็ด เจ็ด คือ นี้นี้ (เท่านั้น)

เหลืออีกเพียงสิบนาทีเท่านั้น

เวลาแห่งการถ่ายทอดสดรายการคุยหลังข่าวที่มีเรตติ้งสูงสุดของ
สัปดาห์เมื่อเทียบกับรายการประเภทเดียวกันก็จะเริ่มต้นขึ้น

แขกรับเชิญส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลานี้ทำความคุ้นเคยกับพิธีกรผู้ดำเนิน
รายการซึ่งได้ชื่อว่าฉลามวาฬของวงการ ขณะที่แขกรับเชิญอีกจำนวนไม่น้อย
เลือกเข้าห้องน้ำเพื่อบรรเทาความตึงตัน

แต่ นิพนธรา แสงสิริสุข ไม่ได้ทำทั้งสองอย่างนั้น เธอขอเก็บตัวอยู่ใน
ห้องแต่งตัวของสตูดิโอเพียงคนเดียว

ทีมงานบางคนคิดว่าดาราสาวชื่อดังใช้เวลาช่วงนี้ทำสมาธิก่อนออกไป
เผชิญหน้ากับกล้องโทรทัศน์ ส่วนคนที่เหลือมั่นใจว่าเธอกำลังทบทวน
คำถาม-คำตอบที่ 'เตรียม' ไว้ตอบพิธีกรหนุ่มใหญ่โดยเฉพาะ

ริมฝีปากอ้อมตึงของนิพนธราโค้งขึ้นน้อยๆ เมื่อนึกถึงตรงนี้

ดาราสาวที่อย่างเธอจะไปเสียเวลาทำสมาธิอยู่ทำไม ในเมื่อยืนอยู่
หน้ากล้องตั้งแต่อายุสิบแปด ส่วนเรื่องทบทวนคำถาม-คำตอบนะหรือ

น้ำชา

ตาสूरูฐ พริศรผู้ดำเนินรายการจะนำกลั้วเท่ากับนายตำรวจสอบสวน จากกองปราบปรามได้ยังไง

ตำรวจพวกนั้นนะมีนัยน์ตาคมกริบราวกับเหยี่ยว และลูกล่อลูกชน ระดับพระกาฬ แถมบางคนก็เรียนจบทางด้านจิตวิทยาไปด้วยซ้ำ แค่เธอ เบิกตากว้าง ทำปากเผยอหน่อยๆ และเริ่มตั้งประโยคด้วยเสียงสูงไปนิด พวกเขาก็พากันตีความว่าเธอกำลังตั้งต้นโกหกเสียแล้ว

พวกไว้จินตนาการ!

ฉันไม่ได้คิดไปท้อกซ์มานะยะ จะได้ทำหน้าที่เป็นศพไว้ความรู้สึททั้งปี ทั้งชาติ และการที่ฉันชอบ 'เมทต์แตก' ด้วยเสียงสูงๆ ต่ำๆ นะผิดตรงไหน

ไอ้ทฤษฎีข้อที่ว่าคนโกหกต้องพูดด้วยเสียงสูงนะ ใช้กับฉันไม่ได้หรอก นะ

ไม่รู้หรือไงว่าฉันเล่นละครสวมบทเป็นนางร้ายเลยชินกับการทำเสียงสูง ใส่พระเอกเสียจนเปลอเอามาใช้ในชีวิตจริง ไม่ใช่เพราะฉันกำลังปกปิดหรือ บิดเบือนอะไรๆ อย่างที่พวกคุณคิดสักหน่อย

ดาราดังคิดพร้อมสະบัดเรือนผมดกหนาตัดเป็นลอนใหญ่ผ่านการทำสี เป็นสีน้ำตาลอมทองไปข้างหลัง เผยให้เห็นวงหน้ารูปไข่เด่นสะดุดตาด้วย จมูกโด่งแหลมรับกับดวงตาสีน้ำผึ้งเรียวรีจนเกือบหรีบหรือล้อมกรอบด้วย ขนตาอนยาว ที่บัดนี้ช่างแต่งหน้าประจำรายการได้ปัดมาสคาราสีน้ำตาลเข้ม กว่าสีผมเฉดหนึ่งให้เพื่อเพิ่มความดกหนาและเสริมนัยน์ตา 'เจ้าชู้' ของเธอให้ เด่นชัดขึ้น ส่วนโหนกแก้มสูงกับริมฝีปากโค้งได้รูปคล้ายคันศรถูกระบาย สีเนื้ออมชมพูระเรื่อไว้บางเบาผิดจากทุกครั้ง

ทว่านี่คือสิ่งที่นินนาราต้องการ

ฉันต้องดูหน้าสงสารที่สุดในคำคีนนี้

เธอมองเงาในกระจกด้วยความพึงพอใจก่อนลงมือทำสิ่งที่ถือว่าเป็น เสมือนพิธีกรรมก่อนออกไปเผชิญหน้ากล้องทุกครั้งด้วยการทรวดตัวลงนั่ง

ทดลองโพลสทำใส่หน้ากระจกบานใหญ่ซึ่งบัดนี้สะท้อนให้เห็นร่างสูงเพรียวในชุดกระโปรงสั้นแค่ว่าวดปลีน้องเรียวยาวกับตัวเสื้อปกปิดมิดชิดแต่ครึ่งแนบไปกับลำตัวอบบางเผยให้เห็นทรงอกอิมเต็มและเอวเล็กคอดกั๊วราวกับตุ๊กตาบาร์บี้มีชีวิต

“แกคิดว่ามูมนี่ของฉันสวย เคร้าพอหรือยัง...หรือมูมนี่ดี”

เพราะกระจกไม่สามารถให้คำตอบแก่เธอได้ นินนาราจึงลองเปลี่ยนอิริยาบถอีกสามสี่ครั้ง จนมั่นใจว่าการปรากฏตัวในฐานะจำเลยของสังคมในคำเค้านี้จะทำให้ผู้ชายเกินกว่าล้านเห็นใจและอยากช่วยเธอชับน้ำตา

เปลวๆ หลังรายการวันนี้เลิกก็อาจมีเฟซบุ๊กในหัวข้อ ‘มั่นใจผู้ชายไทยเกินล้านคน อยากช่วยชับน้ำตาให้ที่นี่’ เกิดขึ้นก็ได้

เพราะคืนนี้เธอจะต้องตอบคำถามที่คนไทยกว่าครึ่งประเทศอยากรู้และเผ่าติดตามข่าวนี้กระชั้นชิดมาร่วมสองเดือนแล้ว หรือจะบอกว่าตั้งแต่ ปลูกพีทริฎกุล ศัลยแพทย์หนุ่มเจ้าของคลินิกศัลยกรรมตกแต่งและความงามชื่อดัง ผู้ได้ชื่อว่าเป็นทั้งหุ่นส่วนกับเพื่อนชายคนสนิทของเธอหายตัวไปอย่างไรร่องรอยก็ว่าได้

หญิงสาวกลายเป็นพยานปากสำคัญของทางตำรวจ เมื่อมีการตั้งข้อสังเกตว่าศัลยแพทย์หนุ่มอาจถูก ‘อุ้มฆ่า’ และได้รับความสนใจล้นหลามจากสื่อมวลชนกับประชาชน เพราะมีหลักฐานชี้ชัดว่าเธอคือคนสุดท้ายที่ได้เจอกับฝ่ายนั้น

แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมา นินนาราไม่สามารถให้ข่าวแก่นักข่าวคนไหนได้ เพราะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขอเรื่องไว้ จนกระทั่งเธอถูกโจ้เงินหนาหว่าอยู่เบื้องหลังการสอบสวนของศัลยแพทย์หนุ่ม ปรารธนา หรือ ปูลม ผู้จัดการส่วนตัวเลยแนะนำให้เธอออกรายการทีวีสักรายการหนึ่งเพื่อพูดถึงเรื่องนี้

นินนารารอโอกาสนี้อยู่แล้ว เลยทำตามอย่างปราศจากความลังเล

ทีนี้ใครๆ ก็จะได้รู้เสียที ว่าฉันไม่ได้เกี่ยวข้องกับกาหายตัวไปอย่างลึกลับของหมอ...

ดาราสาวกระซิบบอกตัวเองและหวังว่าพอรายการจบลงเธอจะหลุดจากการเป็นผู้ต้องสงสัยของสังคมพร้อมกับได้รับโอกาสดีๆ ในชีวิตกลับคืนมาอีกครั้ง

แต่นี่นาราได้รับเกินกว่าที่คาดเอาไว้

เพราะภาพหญิงสาวในชุดราตรีสีน้เงินสีข้าง เจ้าของใบหน้าทุกซ์ระทมกับดวงตาแดงรื่อซึ่งเกิดจากความโศกเศร้าที่นายแพทย์หนุ่มผู้เป็นทั้งหุ้นส่วนและเพื่อนสนิทหายไประหว่างนั้น ไม่เพียงจะเรียกร้องคะแนนเห็นใจจากผู้ชมหนุ่มๆ ทางบ้านได้ท่วมท้น แต่ยังทำให้ใครบางคนเผลอปากแน่นด้วยความเกรี้ยวกราด

ความแค้นนั้นยิ่งพุ่งพวยสูงขึ้นเมื่อเห็นสร้อยเพชรน้ำงามที่ทิ้งตัวดูจลายน้ำตกพรั่งพรูบนเนินนอกกระจ่างตา

เพชรพวกนั้นอาจมีมูลค่าไม่มากนัก แต่มันเป็นเสมือนไฟกองใหญ่สุ่มในใจผู้เฝ้าดู

‘นางแมวขโมย ถ้าแกไม่รีบคืนของพวกนั้นคืนนี้ แกจะต้องได้รับโทษทัณฑ์ที่แกก่อไว้’

ฝ่ายนั้นคิดพร้อมกดปลายนิ้วลงบนแป้นพิมพ์ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ในมือรวดเร็วเพื่อส่งเมสเสจออกไปแล้วรอดูผลของมันด้วยใจจดใจจ่อ

เสียงเพลงสั้นๆ ดังจากอุปกรณ์สื่อสารในกระเป๋าถือใบเล็ก ทำให้ดาราสาวเจ้าเสน่ห์ที่เพิ่งก้าวออกจากห้องส่งชงักไปนิดหนึ่งก่อนหยิบบีบีเครื่องใหม่เอี่ยมขึ้นมาส่องแล้วเผลอปากแน่นไม่สบอารมณ์ ทุ้งๆ ที่เธอทำงานในวงการบันเทิงมานานปีและเคยได้รับเมสเสจโรดจิตทำนองนี้มานับไม่ถ้วนครั้ง ถึงขนาดพูดได้เต็มปากว่าวันไหนไม่มีเมสเสจหรือโทรศัพท์ทำนองนี้ก็เหมือนชีวิตขาดอะไรไปสักอย่าง

หญิงสาวเคยได้รับเมสเสจจากบรรดาเมียๆ ทั้งหลายที่ก่นด่าและ

สาปแข่งต่างๆ นานา เพียงเพราะเธอร้องเพลง ‘ฉันรักผิวเขา’ ในงานวันเกิดของสถานีโทรทัศน์ซึ่งสังกัดอยู่

นอกจากนี้ยังมีเมสเซจกับโทรศัพท์ซึ่งเต็มไปด้วยคำมรสุวาทจากแฟนคลับของเพื่อนนักแสดงด้วยกัน เมื่อสาวๆ เหล่านั้นคิดว่าเธอแอบไปจู๋สูกูกรูกับแฟนเพื่อนดารานในห้องน้ำโรงแรมดัง things ที่เธอบังเอิญเจอหมอนั้นตอนกำลังเมฆาขนาดหนักเลยพาไปหลบในห้องน้ำหญิงเพื่อให้รอดพ้นจากสายตาศาปารัชชี

เรียกว่าทำบุญได้บาปชั้ดๆ

นี่หนาราลเลยไม่สนใจกับบรรดาเมสเซจขู่อฆาตที่ได้รับสักเท่าไร

แต่หน้าแปลกที่คราวนี้เธอกลับรู้สึกแตกต่างออกไป

ดาราสาวไม่ได้หวาดกลัวกับคำขู่นั้นอย่างควรจะเป็น แต่กลับรู้สึกหงุดหงิดผสมเสียวหน้ามากกว่า

“ของบ้าอะไรยะทำไมไม่บอกมาให้ชั้ดๆ”

หญิงสาวพึมพำแต่ผู้ประกาศข่าวชื่อดังที่เดินนำหน้าอยู่กลับได้ยินเข้าพอดี

“มีอะไรหรือเปล่านี่” น้ำเสียงของเขาแสดงความสนใจจนเธอเห็นได้ชั้ด

“ก็แค่เมสเซจลามกอย่างทุกที่แหละค่ะ”

ดาราดังตอบอ่อนหวานพร้อมโกหกฉบับไว ไม่ต้องการบอกความจริงแก่อีกฝ่ายให้ป็นข่าวเอิกเกริกไปทั่วบ้านทั่วเมืองภายในเวลาไม่เกินห้านาที อีกทั้งคนตอบยังเชื่อว่าคำตอบดังกล่าวมีแต่จะส่งเสริมภาพลักษณ์สาวเซ็กซี่ของเธอให้เพิ่มมากขึ้น

“อย่างทุกที่?” ฝ่ายนั้นทวนคำ “แปลว่านี่นี้ได้รับเมสเซจแบบนี้บ่อยละลิ”

เธอพบว่าดวงตาเล็กเรียวของคนถามทอประกายอยากรู้อยากตามิวลิ้อยอดิต นักข่าวที่ชอบขุดคุ้ยเรื่องต่างๆ

“ก็ไม่บ่อยเท่าไรหรอกค่ะ แค่เฉลี่ยทุกๆ ชั่วโมงเท่านั้นเอง”

โอเค...ฉันอาจจะพูดเกินจริงไปนิดๆ หน่อยๆ ที่เปลี่ยนจากลัษดาห์ละ ครั้งเป็นชั่วโมงละครั้ง แต่จะให้ทำอย่างไรได้ในเมื่อนี้เป็นวิธีสร้างภาพอีกแบบหนึ่ง

“ยังงั้นเชียว?” พิธีกรชื่อดังตื่นเต้นจนนึ่นนาราสังเกตเห็นได้

“ແหม! ที่สุรวุทธิรัฐ สมัยนี้มีคนโรคจิตอยากมีเซ็กซ์กับดารายะเยอะแค่ไหน โดยเฉพาะดาราดังอย่างนี้มีใครบ้างไม่ผ่านถึง” เธอชมตัวเองไม่กระดากปาก

“งั้นวันหลังนี่มีมาคุยกับพี่เรื่องนี้ได้มั๊ย พี่นี่ก็โรคจิตแบบไร้สายมันเยอะ ผู้ชมที่เป็นผู้หญิงคงอยากรู้อาหานี้มีวิธีจัดการยังไง” คนฟังเริ่มสนใจ

“ที่สุรวุทธิรองนัดมานะคะ ถ้าไม่ติดงาน นี่จะมาร่วมรายการด้วย เพราะนี่นี่อยากช่วยเพื่อนๆ ผู้หญิงด้วยกันอยู่แล้ว”

ช่วงนี้นึ่นนาราถูกผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ที่สังกัดอยู่ระงับงานชั่วคราว เพราะเห็นเธอมีส่วนพัวพันกับการหายตัวไปของนายแพทย์หนุ่ม ดาราสาวเลย ยินดีรับงานไม่เกียจจน

“งั้นเดี๋ยวพี่จะให้สุรวุทธิจายการติดต่อไปนะ”

พิธีกรหนุ่มใหญ่กล่าวทิ้งท้ายไว้ก่อนเดินจากไปปล่อยให้ดาราสาวเดินตรงไปยังห้องแต่งตัวเพียงคนเดียว

ที่นั่นมีผู้จัดการส่วนตัวของเธอนั่งรออยู่ก่อนแล้ว ปราบปรามเป็นหญิงสาวอายุสามสิบกลางๆ ที่มีใบหน้าค่อนข้างกลมและรูปร่างเจ้าเนื้อ เจ้าตัวก็รู้ดีเลยพยายามแต่งตัวแบบเรียบๆ จนถูกดาราดังค่อนข้างอดที่เล่นทีจริงบ่่อยๆ ว่าแทบจะแยกฝายนั้นกับผนังห้องไม่ออก

ปราบปรามเป็นคนไม่คิดมากและมีนิสัยใจเย็นแถมยังโอนอ่อนผ่อนตาม นึ่นนาราแทบทุกเรื่อง เลยเอาแต่หัวเราะตามประกาศนอามรณดีแม้จะถูกวิจารณ์แรงๆ ดาราดังจึงไม่เคยคิดจะระวังคำพูดหรือกักเก็บอามรณเวลาอยู่กับฝายนั้นเลยสักครั้ง

คราวนี้ก็เช่นกัน โบหน้าสวยยวนตาชายซึ่งปกติมักเจือรอยยิ้มปริศนา

อยู่เสมอแปรเปลี่ยนเป็นบั้งตึงทันทีที่ประตูห้องแต่งตัวปิดลง

“ทำไมทำหน้าที่แบบนี้ล่ะ พี่สุวรรนอกสคริปต์หรือ”

ที่คนถามถามอย่างนั้นก็เพราะอยู่ในวงการนี้มานานพอจนรู้ดีว่า ผู้ประกาศข่าวรายนี้ชอบซักถามแซกรับเชิญนอกเหนือไปจากคำถามที่แจ้งไว้ จนทำให้ใครต่อใครก๊อเซินไปหลายคนแล้ว

“เปล่าค่ะ แต่เป็นเพราะไอ้เมสเซอร์บ้าง นี่ต่างหาก”

ดาราสาวรีบปฏิเสธแล้วทำกิริยาที่เกือบเรียกได้ว่า เป็น ‘โยน’ บีบีราคาแพงลิบให้อีกฝ่าย

“คอยดูนะ ถ้านี่จับนั่งตัวการนี้ได้เมื่อไหร่ จะเล่นงานมันให้ไม่ได้พูดไม่ได้เกิดเลย” คนพูดประกาศกร้าว

เธอได้รับการชู่อฆาตเช่นนี้มาลึกลับแล้ว แต่สืบทหาตัวคนส่งไม่ได้ เบอร์โทรศัพท์ที่ส่งเมสเซอร์มาไม่เคยซ้ำเดิมและติดต่อไม่ได้เมื่อโทร. กลับไป ส่วนที่แย่ที่สุดก็คือนับวันข้อความที่ได้รับก็ยิ่งรุนแรงขึ้นทุกที

“แล้วนี่รู้ได้ยังไงว่าคนส่งเป็นผู้หญิง” คนถามขมวดคิ้ว

“เหมม...” คนพูดลากเสียงยาวด้วยความอ่อนใจ “พี่ปูลมก็...ถามมาได้...คนสวยๆ อย่างนี้ผู้ชายที่ไหนจะโง่งมาแกงได้ลงคอคะ มีแต่อยากจะนอนกับนี่สิไม่ว่า”

“เหตุผลแค่นี้เนียนะ” ประรณานาทาน

“แค่นี้ก็พอแล้วค่ะ” ดาราตั้งสะบัดเรือนผมไปข้างหลังด้วยที่ทำมันใจ “นี่นี่เชื่อว่านี่ต้องเป็นผู้หญิงแน่ๆ และต้องเป็นพวกซื่อฉลาดสุดๆ ด้วย มันต้องเห็นนี่นี้สวยกว่า ถึงได้อยากจะทำจะแกงกัน”

หญิงสาวสันนิษฐานเป็นคั้งเป็นแควตามประสาคนชอบคิดเข้าข้างตัวเอง ก่อนยกมือทาบอกคล้ายนึกอะไรขึ้นมาได้

“ใช่แล้ว ต้องเป็นนักร้องหว่าหว่าแน่ๆ มีแต่มันคนเดียวที่ทำแบบนี้กับนี่นี้ได้”

หว่าหว่า หรือ ทิวาร์ตัม ที่นี่นหาราพูดถึงนั่นมีฉายาว่า ‘ดาราทรงโต’ และเป็นคู่แข่ง คู่แค้นของเธอมาตั้งแต่เข้าวงการใหม่ๆ

สองสาวมีอายุไล่เลี่ยกัน และเคยแย่งบทนางเอกกันเมื่อสิบปีก่อน พอมาถึงตอนนี้...ทั้งคู่เลยตั้งหน้าตั้งตาแย่งบทนางร้ายกันสุดฤทธิ์ แถมสองสาวยังเข้าใจตรงกันชนิดที่ไม่ต้องปริปากออกมาว่า 'ใครรับบทแม่ก่อนแพ้!'

"แต่พี่ว่าไม่น่าเป็นไปได้" เสียงของปรารธนาส่อแวล้งเล ตามประสาคนที่ไม่เคยมองใครในแง่ร้ายจนนี่นินนาทหงุดหงิด

"ถ้าไม่ใช่มันแล้วจะเป็นใครไปได้ล่ะคะ" คนถามท้วง "นี่นี่เคยมีศัตรูซะที่ไหน" ดาราตั้งแก๊งพูดไปอย่างนั้นเอง

นินนาทไม่เคยลืมว่าตลอดเวลาที่อยู่เบื้องการบันเทิงได้ทำอะไรใครเอาไว้ และเชื่อว่าปรารธนาก็ไม่ลืมเช่นกันว่านอกจากทิวาร์ตีม์แล้วเธอมีรายชื่อศัตรูยาวเป็นหางว่าว แถมหน้าที่ผู้จัดการทำให้ฝ่ายนั้นต้องจดจำให้แม่นยำว่าเธอมีมิตรหรือศัตรูอยู่ตรงไหนเพื่อจะได้เลือกรับหรือไม่รับงานถูก

เริ่มตั้งแต่ดาราสาวรุ่นน้องที่อาจหาญมาใช้กระจกแต่งตัวบานใหญ่และแก้อิสต์ลุซึ่งแปะชื่อ 'นินนาท' เอาไว้ในกองถ่ายละครกองหนึ่งเพราะเห็นว่าเธอไปถึงกองถ่ายช้า แถมยังไม่ยอมลุกขึ้นเมื่อเจ้าของมาถึง พอถึงซีซั่นอาร์มณที่ที่ต้องทำหั่นกันสุดฤทธิ์ น้องใหม่เลยถูกพี่ใหญ่ตบหน้าไปคาดใหญ่ โดยดาราดังอ้างว่า 'เผลออิน' กับบทบาทมากไปหน่อย

หรือพระเอกหนุ่มโสดสุดฮอตของวงการ เจ้าของฉายาลับๆ ว่า 'จูบจริง จับจริง ปล้ำจริง' ทุกฉากที่เป็นไม้เบื่อไม้เมากับนินนาทถึงขนาดลั่นปากว่าจะไม่มีวันร่วมแสดงละครกับเธออีกแล้ว เพราะถูกผู้หวังดีเปิดโปงเรื่องเขาเป็นเลื้อไบและเด็กเสี้ยมเลี้ยมมาก่อน หลังจากเพิ่งเล่นเลิฟซีนที่นินนาทประชดว่า 'เช็ทซ์ซีน' กับดาราสาวเสรีใจไปหมดๆ เพราะฝ่ายนั้นมั่นใจว่าคนปล่อยขาวนี้คือเช็ทซ์สตาร์ตัวเม้นั่นเอง

นอกจากนี้ยังมีนักร้องดาวรุ่งที่จู่ๆ ก็กลายเป็นดาวร่วงกะทันหัน เมื่อคลิปเสียงฝ่ายนั้นตอนกำลังขอมิเช็ทซ์โฟนกับสาวนิรนามคนหนึ่งถูกปล่อยให้ว่อนอินเทอร์เน็ทโดยมีมิดซึ่งหลายคนฟันธงว่าเป็นใครไปไม่ได้นอกจากนินนาท

เพราะมีข่าวลือว่าเธอคือสาวนิรนามคนนั้น

นี่ยังไม่ได้นับนางแบบอีกหลายคนที่ถูกดาราสาวแย่งงานหน้าตาเฉย และผู้ช่วยผู้กำกับซี้ทีสิบคนที่ต้องตงงานหมดอนาคตกะทันหันเพราะถูกเธอประกาศไม่ร่วมงานกับพวกเขาอีกแล้วในละครเรื่องใหม่

แต่ตอนนี้นั้นนารากลับเพิกเฉยกับคนเหล่านั้นและพุ่งความสนใจไปที่ ทิวาร์ศมีคนเดียว

“นี่นี่เชื่อว่าต้องเป็นมันนี่ละ เพราะมีมันคนเดียวที่ชอบร้องแแรกแหก กระเชื่อว่านี่ไปแย่งผู้ชายของมันมา”

“ผู้ชาย...นี่นี่หมายถึงเสียนะหรือ”

‘เสียนี่’ ที่ปรารถนาเอ่ยถึงคือนักธุรกิจใหญ่ในแวดวงอสังหาริมทรัพย์ของเมืองไทย และมีข่าวออกงานคู่กับทิวาร์ศมีอยู่บ่อยครั้งในช่วงที่ผ่านมา แต่ขณะเดียวกันฝ่ายนั้นก็ขยันส่งดอกไม้กับของกำนัลเล็กๆ น้อยๆ มาให้ดาราดังเป็นประจำ นี่นาราเองก็ไม่คิดปิดบังเรื่องนี้เลยสักครั้ง

หญิงสาวถือว่าเป็นชัยชนะ และทำให้ทิวาร์ศมีตามมาอละวาดถึงกองถ่ายละครที่นีนาราร่วมงานอยู่ จนวันนั้นผู้กำกับต้องสั่งพักกองหนึ่งวันเพราะดาราสาวสะอึกสะอื้นว่าถูกชวนจนหน้าลายพร้อย ทั้งๆ ที่คนทั้งกองเห็นเหมือนกันว่าเธอมีแค่เส้นแดงบางๆ ตรงแก้มยาวไปถึงซอกคอแค่เส้นเดียว ทว่าคู่ปรับกลับผมหลุดออกมาเป็นกระจุกและแก้มแดงเข้าไปทั้งแถบ

ทิวาร์ศมีเต็นแร่จะขู่แจ้งความจับนีนาราฐานทำร้ายร่างกายให้ได้

‘เอาสิ ไปแจ้งเลย ฉันก็จะแจ้งเหมือนกันว่าเธอบุกกรุกสถานที่ ทำร้ายร่างกายและทรัพย์สินคนอื่น จะได้รู้กันไปว่าใครจะถูกจับ ถูกปรับมากกว่ากันแน่ เพราะอย่างดีฉันก็เจอข้อหาเดียว แต่เธอน่ะสาม’ นีนาราทำ

‘แกไม่ต้องมาหัวหมอ อย่างนี้กะนะว่าฉันจะกลัว’

‘ไม่กลัวก็ไปเลยสิ’ ดาราดังไล่ส่ง

‘ฉันไปแน่ ส่วนแกก็เตรียมตัวตายได้เลยนี่นี่’

ฝ่ายนั้นอาฆาตก่อนไป แต่จนถึงบัดนี้ก็ยังไม่มีความหมายจับหรือตำรวจ

คนไหนมาตามตัวเช็กซ์สตาร์ตัวแม่ไปสอบปากคำ จะมีก็แต่เมสเซอร์ชูเอาชีวิตที่ถูกส่งมาเป็นระยะๆ

นี่นาราเลยปักใจเชื่อจริงๆ จังๆ ว่าคนที่อยู่เบื้องหลังถ้อยคำชูเอาชีวิตเธอครั้งแล้วครั้งเล่าจะต้องเป็นทิวาร์คัม

“คะ นี่นี่ว่าของที่นั่งหว่าหวมันพูดถึงต้องเป็นเสียแน่ๆ”

“เสียพิสุทธ์ไม่ใช่ของ เขาเป็นคน ถ้าหว่าหวอยากได้ตัวเขาทำไมไม่บอกให้ที่นี่คืน คน แฟน หรือผู้ชายล่ะ” ประรณาค้าน

“ก็ที่นั่งมันโง่ขนาดจำคำว่าัจฉริยะสลักับบัจฉริยะมาแล้ว แถมยังเรียกกิมจิว่าอุณจิด้วย ทำไมมันจะบอกว่าคุณพิสุทธ์เป็นของไม่ได้ล่ะคะ”
นี่นาราสรุปด้วยความมั่นใจ

“นี่นี่อย่าเพิ่งด่วนสรุปไปเลย” ผู้จัดการส่วนตัวไม่ยอมเออออด้วย “ทางที่ดีน่าจะรีบไปแจ้งความเอาไว้ ตำรวจจะได้ช่วยนี่นี่อีกทาง”

ประรณานะนำแบบนี้มาหลายครั้งแล้ว แต่ดาราสาวปฏิเสธเสียทุกครั้ง และครั้งนี้เธอให้เหตุผลว่า

“ไม่เอาละ นี่นี่นี่เพิ่งไม่กี่กับพี่สุรุฐไปว่ามีโทรศัพท์จากพวกโรคจิตโทรมาลวนลามนี่นี่บ่อยๆ ซินนี่ให้ใครรู้ว่าโทรศัพท์ที่นี่นี่ได้รับเป็นโทรศัพท์ขู่ฆ่า เพราะแย่งผู้ชายก็ขายหน้าแย่งเสียสิคะ”

คำตอบแบบนี้ ถ้าไม่ใช่คนคุ้นเคยกันมานาน และ ‘ผู้กิน’ กันจริงๆ คงหงายหลังผลี้ง แต่ประรณานชินกับความตื้อตึงและวิธีมองโลกแปลกๆ ของดาราสาวเสียแล้ว เลยได้แต่ทำตาปริบๆ ถามว่า

“ขายหน้ายังไง”

“ก็แย่งผู้ชายอย่างเสียไปเจ็ดอไร้” นี่นาราทำเสียงตุ๊ก

เสียพิสุทธ์ที่พวกเธอพูดถึงนั่นทั้งอ้วนกลมและขาวซีด มีดีอย่างเดียวตรงรวยราวกับตู้เอทีเอ็มเคลื่อนที่ที่ แถมกระเป๋ายังเปิดกว้างแบบอันลิมิตต์อีกด้วย

“ถ้าเป็น โดม หรือ เคน ค่อยนำเสนอหน่อย แล้วนี่นี่อย่ารู้ว่าด้วยคนที่

สมองเล็กกว่าสมองอย่างนั่งหว่าหวมันจะทำอะไรนี้ได้”

“ถ้านี่นี่นั่นอย่างนั้น ก็ตามใจ”

ปรารธนายอมแพ้ เธอไม่ใช่ผู้จัดการจอมเขี้ยบ และนี่นินาราก็ไม่ใช่ ลูกปู้จะเดินตามแม่ปู้ต้อยๆ

“แต่อย่าเผลอไปทะเลาะกับหว่าหว่าเข้าอีกล่ะไม่งั้นคงไม่ได้งานใหม่ซักที ผู้บริหารช่องกลุ่มนี้ยังไม่ชอบให้ดารามีปัญหากันอยู่ด้วย”

“นี่ก็ไม่ได้อยากทะเลาะกับมันสักหน่อย แต่ถ้าอึดใจไม่ไหวจริงๆ พี่ปูลมก็คุยกับผู้ใหญ่ทางช่องให้ที่นี่สิคะ”

เธออดอดอ้อนทำให้ปรารธนามีสีหน้าลำบากใจ

“ถ้าพี่อยู่ก็ไม่มีปัญหาหรอก”

“อ้าว”

“พี่จะไม่อยู่สักพักใหญ่ๆ เกิดอะไรขึ้นจะกลับมาเคลียร์ให้ไม่ทัน”

“พักใหญ่?” นินาราทวนคางงๆ “พี่ปูลมจะไปไหน”

“ตอนนี้มีอัตรารายการ ทางบ้านพี่โทร. มาบอกว่าแม่ตักบันได กระจก สันหลังเคลื่อน พี่เลยต้องกลับไปดูแลแม่สักพัก”

น้ำเสียงผู้จัดการส่วนตัวสั้นเครือเมื่อพูดจบ ทำให้นินาราพลอย ไม่สบายใจไปด้วย เพราะตอนเธอตกที่นั่งลำบากก็มีแต่ปรารธนาที่แหละที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ

ตอนนั้นนินาราได้ชื่อว่าดารายอดแฉ่เพราะดังจนลืมหูลืมตา เธอเลยถูก ผู้จัดการในวงการละครตัดนินาลีด้วยการเล่นจ้ำง แฉ่หนีลีนี่ใช้เงินมือเติบทำให้มี เจ้าหนี้จนกระบบมากมายจนต้องหนีไปจากกรุงเทพฯ แต่พอดาราสาวตัดลีนี่ใจว่าจะกลับมาเผชิญหน้ากับปัญหาที่หายไปเสียแล้ว เพื่อนคู่คิดก็ไม่มีเพราะถูก ผู้จัดการคนเก่าทิ้งพ่นหน้าตาเฉย จะบายหน้าไปทางไหนก็มีแต่คนไม่ยอม สบตาด้วย แต่ปรารธนาเป็นคนเดียวที่ไม่ถอยหนีแถมยังจุดเธอให้ลุกขึ้นยืนใหม่อย่างสง่าผ่าเผยเสียอีก

ดาราสาวยอมรับว่าติดหนี้บุญคุณเพื่อนรุ่นพี่คนนั้นชนิดไม่มีวันใช้หมด

เพราะปรารถนาเป็นคนนิสัยโอบอ้อมอารี ทำงานเป็นผู้ประสานงานในกองถ่ายมานานเลยรู้จักกับผู้กำกับ คนเขียนบท และผู้จัดละครหลายค่าย จนสามารถผลักดันให้เธอได้กลับมาพาดำเนินวงการบันเทิงใหม่อีกครั้ง แม้คราวนี้นั้นนาราจะไม่ได้สวมบทบาทนางเอกเช่นเดิม แต่บทบาทร้ายที่ได้รับก็โดดเด่นไม่แพ้บทบาทนางเอก แถมยังสามารถรับงานจากผู้จัดละครหลายๆ ค่ายได้พร้อมๆ กันเสียอีก

หญิงสาวพูดได้เต็มปากว่าสามปีให้หลังมาเธอเกือบโกยและสะสมเงินกับชื่อเสียง (ง) มากกว่าตอนเป็นนางเอกสุดเซ็กซี่เสียอีก ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเพราะฝีมือของปรารถนาคนเดียว นั้นนาราเลยตั้งใจช่วยอีกฝ่ายให้ถึงที่สุด

“งั้นก็รีบไปเถอะ แล้วถ้ามีอะไรจะให้ที่นี่ช่วยก็บอกนะ ไม่ต้องเกรงใจ นี่ช่วยพี่ปูลมได้ทุกอย่าง”

ทว่าผู้จัดการสาวใหญ่ยังนั่งเงิบบออยู่ขณะที่ปลายเท้าในรองเท้าคัทชูแบนเตี้ยขยับไปมาจนนั้นนารารู้สึกได้ถึงความอึดอัดของอีกฝ่าย

“หรือว่าพี่ปูลมมีอะไรอยากให้ที่นี่ช่วย...เรื่องเงินในขี้มี้”

“เปล่า” ฝ่ายนั้นรีบปฏิเสธ ก่อนลั่นเสียงครู่ใหญ่ แล้วจึงบอกเธอว่า “คือ...พี่...พี่อยากยืมหินเขี้ยวหนุมานของที่นี่ไปให้...เอ่อ...แม่ใช้หน่อย”

“หินเขี้ยวหนุมาน?” คนถูกขอยืมทวนคำมีนง “นี่มีด้วยหรือ”

เธอมีเครื่องประดับมีค่าไม่เยอะนักแต่กลับนึกภาพ ‘หินเขี้ยวหนุมาน’ ที่อีกฝ่ายพูดไม่ออกเลย

“ก็หินที่เราซื้อมาจากเนปาลตอนไปถ่ายละครไง”

“อ้อ...” นั้นนาราพยักหน้าต่างๆ ที่ความทรงจำกลับว่างเปล่า

ตอนเดินทางกลับจากถ่ายละครเรื่องล่าสุด เธอซื้อข้าวของติดมือกลับมาด้วยมากมาย รวมทั้งหินชนิดต่างๆ ด้วย ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้วดาราดังซื้อหินเหล่านั้นมาตามคำแนะนำของปรารถนาทั้งสิ้น เพราะจู่ๆ ผู้จัดการของเธอก็หันมาสนใจเรื่องพลังหินกับการบำบัดชั้นมา

“ของที่นี่ให้พี่อยู่กับไอ้ตัวแสบ แต่นี่มันหายไปไหนก็ไม่รู้” ผู้จัดการ

สาวใหญ่บอมน้ำเสียงหงุดหงิด

“แล้วพี่อยากได้อะไรอีกมั๊ย” นีนนาราถามเอื้อเฟื้อ

“ไม่เป็นไร แค่อินเขียวหุมนานอย่างเดียวก็พอ หินชนิดนี้มีพลังในการช่วยผู้ป่วยให้ฟื้นจากโรคร้ายได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะคนที่มีอาการปวดหรืออักเสบแบบแม่พี่” ปรรารถนาบอก

นีนนาราพยักหน้าส่งๆ ไปเพราะเป็นคนไม่คิดมาก

“ถ้าอะไรจะช่วยแม่พี่ได้ก็เอาไปเถอะ” หญิงสาวอนุญาตด้วยความใจดีพร้อมแนะนำว่า “จริงสิ พี่ปูลมรีบไปเอาวันนี้เลยนะ พรุ่งนี้จะได้ไม่ต้องไปบ้านนี่ให้เสียเวลา”

ดาราสาวแน่ใจว่าปรรารถนาต้องขึ้นเครื่องบินเที่ยวแรกกลับเชียงใหม่แล้วบ้านของเธออยู่คนละมุมเมืองกับท่าอากาศยานเสียด้วย

“พี่ก็ตั้งใจอยู่เหมือนกัน”

ปรรารถนารับคำพร้อมสวมกอดเธอไว้แน่น นีนนาราเลยพลอยตื่นตันไปด้วย เพราะจะว่าไปแล้วผู้จัดการสาวใหญ่ก็เป็นเสมือนญาติคนเดียวนบนโลกใบนี้

“ขบใจนี่นี่มากนะ ขบใจมากจริงๆ” น้ำเสียงผู้จัดการสาวสิ้นเครื่องจนนีนนาราต้องลูบหลังให้

“ไม่เป็นไรหรอก นี่แยกให้กะอีแค่อินเขียวหุมนาน หาเมื่อไหร่ก็ได้ พี่ปูลมรีบไปเถอะ ไม่ต้องรอที่นี่หรอก เสร็จจากที่นี่แล้ว นี่ต้องแวะไปคลินิกด้วย”

คลินิกที่กล่าวถึงคือคลินิกเสริมความงามอมฤตา ซึ่งดาราดังเป็นทั้งพริเซนเตอร์และหุ้นส่วนร่วมกับนายแพทย์ปฐพีที่หายตัวไปนั่นเอง

“ไปพรุ่งนี้ไม่ดีหรือ นี่มันตึกแล้ว” คนพูดน้าวหน้า

“พรุ่งนี้ที่นี่มีนัดถ่ายแบบปฏิทินที่พ่ายากว่าจะกลับก็คงตึกไม่แพ้ววันนี้ละค่ะ”

ปรรารถนาไม่รู้เรื่องนี้มาก่อนเพราะบางครั้งผู้ว่าจ้างก็จะติดต่อนีนนารา

โดยตรง ผู้จัดการสาวจึงถามซ้ำให้แน่ใจว่า

“นี่นี่รับงานถ่ายปฏิทินด้วยหรือ”

“งานนี้เงินดีจะตาย ชินไม่รับก็เสียดายแยะลิคะ”

นี่นหาราตอบด้วยน้ำเสียงเรียบๆ ซ่อนความคิดโลดโผนไว้ในใจ เพราะจริงๆ แล้วเธอมีเหตุผลแอบแฝงในการรับงานชิ้นนี้ ทว่าไม่ยอมบอกออกมา ดาราสาวตั้งใจจะเล่นงานใครบางคนให้อยู่หมัด และไม่ยอมให้ปรารภนาฐู เรื่องนี้เพราะมั่นใจว่าจะต้องถูกห้ามปรามแน่นอน เธอเลยรีบเปลี่ยนเรื่องให้ไกลจากการถ่ายแบบปฏิทินด้วยการสาธยายคิวงานต่อไปแทน

“พอมะรีนนี่นี่ก็ต้องไปงานเปิดตัวร้านอาหารญี่ปุ่นที่รัชดาฯ ส่วนตอนกลางคืนก็มีงานเดินแฟชั่นต่อ แล้วเรื่องเงินเรื่องทองมันรอกันได้ชะที่ไหนล่ะคะ”

เมื่อปลูฟี่หายตัวไป นี่นหาราในฐานะหุ้นส่วนคนสำคัญก็ต้องเป็นคนทำธุรกรรมทางด้านการเงินแทนนายแพทย์หนุ่มทั้งหมด

มันเป็นงานซึ่งดาราตั้งใจไม่ถนัดเอาเสียเลย โชคดีที่ผู้จัดการคลินิกเป็นคนดูแลเรื่องบัญชีเอง ฝ่ายนั้นทำงานกับปลูฟี่มานานแล้วและขึ้นชื่อเรื่องความซื่อสัตย์ นี่นหาราเลยไม่ต้องลำบากมากนัก เธอมีหน้าที่ดูบัญชีแค่ผิวเผินและเซ็นเช็คสั่งจ่ายไปตามเรื่อง

“งั้นก็อย่าลืมหาเอสเปรย์พริกไทยไปด้วยละ ตอนกลางคืน แถวนั้นมันเปลี่ยวเหลือเกิน พี่ไม่ชอบเลย” ปรารภนากำชับ

คลินิกอมฤตาตั้งอยู่ในซอยเล็กๆ บริเวณใจกลางย่านธุรกิจของกรุงเทพฯ ที่มีชื่อเดียวกับคลินิก

ซอยแห่งนั้นจะคึกคักก็เฉพาะเวลากลางวันจนถึงหัวค่ำเท่านั้นเพราะอาคารในซอยนั้นเกินกว่าครึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานกับห้างร้าน บริษัททั้งสิ้น พอตกมืดก็เรียกได้ว่าแทบจะร้างผู้คน แต่นี่กลับเป็นสิ่งที่ลูกค้าจำนวนมากของคลินิกโดยเฉพาะเหล่าดารากับสาวไฮโซฯ ทั้งหลายชื่นชอบ เพราะทำให้พวกเขาไม่ต้องตกเป็นเป้าสายตาและซี้ปากใคร

ปรารถนาคงไม่สบายใจนักเมื่อพบว่าสาวพราวเสน่ห์อย่างเธอจะต้อง
แหว่ไปที่นั่นในยามตึกตื่นก่อนคืนเช่นนี้และหลังจากที่เพิ่งได้รับเมสเสจอยู่
ทำร้ายมาหมาดๆ อีกด้วย แต่หญิงสาวไม่สามารถผ่อนการเซ็นเซ็ควอดนี้
ได้อีกแล้ว ถ้าเธอไม่ไปวันนี้ก็ต้องไปวันพรุ่งนี้อยู่ดี

ดาราดังเลยตั้งใจว่าจะต้องไปที่คลินิกคืนนี้ให้ได้ เพราะพรุ่งนี้พอกลับ
จากพทย์ฯ เธอก็คงสลบเหมือด

ปรารถนาเลยทำได้แค่กำชับอีกฝ่ายว่า

“แล้วพอนี้ก็กลับถึงบ้านก็โทร. หาพี่ด้วยนะ ไม่งั้นพี่คงรู้สึกผิดไปตลอด
ชีวิตถ้าเกิดอะไรขึ้นกับนี่”

“อูย... พี่บูลมละก็ พุดชะเวอร์ จะเกิดอะไรขึ้นกับนี่นี้ได้ละคะ”

หญิงสาวลยหน้าถาม พร้อมส่งเสียงหัวเราะคิกคักอย่างคนที่ไม่เคย
เก็บเรื่องอะไรมาใส่ใจนาน ปรารถนาเลยไม่รู้จะพูดอะไรต่อ นอกจากกล่าว
คำอำลาแล้วปล่อยให้หีนนาราอยู่คนเดียวในห้องแต่งตัวแห่งนั้น ดาราดัง
เปลี่ยนชุดกระโปรงเบาพลิวที่ใส่อยู่ออกเป็นเสื้อยืดกับกางเกงยีนหะมัดทะแมง
และคิดถึงนายแพทย์หนุ่มผู้เป็นประเด็นในการสนทนาของรายการวันนี้ไป
พร้อมๆ กัน

เธอกับปฐพีรู้จักกันเมื่อสามปีก่อน

ตอนนั้นเธอกำลังจะพลิกจากบทนางเอกเป็นนางร้ายเป็นครั้งแรก
ในชีวิตการแสดง

ผู้กำกับกำชับมาว่านางร้ายเรื่องนี้จะต้องสวยพริ้งและเฝ้าจนจนทำให้
ผู้ชายร้อยลระร้อยเลือดกำเดากระจุย แต่ความเครียดในช่วงที่ผ่านมาทำให้
หน้าผากกับใต้ดวงตาของหีนนาราเริ่มมีริ้วรอย แถมต้นแขนต้นขาก็เต็มไปด้วย
ด้วยเซลลูไลท์ ดาราสาวจึงต้องพึ่งคลินิกศัลยกรรมตกแต่งและความงาม
เป็นการเร่งด่วน

ปรารถนาแนะนำให้เธอเลือกใช้บริการคลินิกอมฤตา

วันนั้นปฐพีมาต้อนรับหีนนาราด้วยตัวเอง ทั้งคู่ถูกชะตากันรวดเร็ว

ทำให้หญิงสาวได้รับการเสริมความงามโดยไม่ต้องเสียเงินสักบาท เธอจึงยื่นกรานขอตอบแทนศัลยแพทย์หนุ่มด้วยการเป็นพรีเซนเตอร์คนใหม่ให้คลินิกของเธอ

หลังจากนั้นไม่นานชายหนุ่มก็ขอคบเธอเป็นคนรักด้วย แต่ดาราสาวให้หมอมหนุ่มได้แค่ความเป็นเพื่อนเท่านั้น ทั้งสองเลยตกลงเป็นเพื่อนกันและหุ้นส่วนทางธุรกิจไปพลางๆ ก่อน

แต่สื่อมวลชนไม่เชื่อเรื่องพวกนี้ มีหน้าซ้ำเมื่อนั้นนารากลายมาเป็นผู้ถือหุ้นคนหนึ่งของคลินิกอมฤตา ก็ยิ่งทำให้ทุกคนคิดว่าเธอมีสัมพันธ์ลึกซึ้งกับศัลยแพทย์หนุ่ม หญิงสาวครั้นจะแก้ข่าว เพราะมันคงไม่ดีถ้าดาราสาวผู้ขายภาพความเซ็กซี่ระดับตัวแม่จะไม่มีแฟนเลยสักคนเดียว นอกจากปรารถนาแล้ว ไม่มีใครรู้ว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันแค่หุ้นส่วนทางธุรกิจและหมอกับคนไข้เท่านั้น

ทั้งหมดนี้ ดาราดังโทษว่าเป็นเพราะใครคนหนึ่ง

เขาเป็นผู้ชายคนเดียวที่ไม่เคยรู้ว่าบนโลกใบนี้มีผู้หญิงชื่อนั้นนาราอยู่ด้วย แถมยังทำลายความมั่นใจในเสน่ห์เย้ายวนของดาราสาวจนหมดสิ้น ส่วนเลวร้ายที่สุดก็คือชายหนุ่มทำให้เธอรู้จักคำว่า 'อกหัก' ทั้งๆ ที่มันไม่ควรถูกบัญญัติไว้ในพจนานุกรมชีวิตรักของเซ็กซ์สตาร์ตัวแม่สักคนหนึ่ง

สักวัน คุณต้องชดใช้ฉัน นกันต์...

๒

ฮีโร่ของฉัน

คนที่ถูกนิพนธ์นาราเรียกร้องให้ซัดใช้โดยไม่รู้ตัวนั้น อยู่ในชุดกางเกง สีเข้มและมีแจ็กเก็ตผ้าร่มสีดำคลุมทับเสื้อสีฟ้าอ่อนอันเป็นเครื่องแบบของคน ขับแท็กซี่ ดูเผินๆ เหมือนเขากำลังซ่อมเครื่องยนต์ของรถแท็กซี่สีเขียว-เหลือง ซึ่งจอดอยู่ริมถนนอย่างชะงักงัน แต่จริงๆ ดวงตาคมกริบสีดำสนิทคู่นั้น กำลังทอดมองไปยังถนนฝั่งตรงข้ามด้วยใจจดใจจ่อ

ชายหนุ่มติดตามเป้าหมายรายนี้มาได้เกือบเดือนแล้ว

ฝ่ายนั้นเป็นหนุ่มลูกครึ่งไทย-อเมริกันที่มีชื่อตามบัตรประจำตัว ประชาชนว่า เกริก บราวน์ แต่รู้จักกันในนาม ‘เกริกนัดเดียวจอด’ มีอุปนิสัยมือดีจากซุ้มมือปืนเมืองชล สายของตำรวจหลายคนยืนยันตรงกันว่าเกริกได้ผันตัวจากมือปืนอิสระมาเป็นมือขวาเจ้าพ่อค้าอาวุธสงครามรายใหญ่ของโลก เมื่อไม่นานมานี้

เจ้าพ่อคนดังกล่าวมีฉายาว่า ‘พ่อค้าปืนศาจ’ หรือ ตีโต้ รมิเรซ ลูกครึ่ง ไทย-เวเนซุเอลา อายุสามสิบปลายๆ ที่มีชื่อเสียงในด้านส่งอาวุธสงครามราคา ถูกจากเอเชียไปขายให้แก่กองกำลังติดอาวุธในแอฟริกา

ว่ากันว่าพ่อค้าปีศาจขายอาวุธให้แก่ทุกกลุ่มที่มีเงินจ่าย

รายงานของอินเทอร์โพลแจ้งว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาฝ่ายนั้นได้ส่งอาวุธเป็นอำนาจทำลายล้างสูงหลายแสนกระบอกให้แก่กองโจรในแอฟริกาเพื่อแลกกับเพชรเถื่อนจำนวนมาก

จากการแกะรอยใกล้ขีด พวกเขาพบว่าพ่อค้าปีศาจนำเพชรดิบเหล่านั้นเข้ามาเจียรไนในประเทศไทยซึ่งเป็นศูนย์กลางการเจียรไนเพชรใหญ่แห่งหนึ่งของโลก ก่อนปล่อยออกสู่ท้องตลาดในราคาที่สูงลิบเพื่อนำมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการซื้ออาวุธต่อไป

ติโต้เป็นหนึ่งในอาชญากรข้ามชาติที่ประเทศมหาอำนาจหลายประเทศต้องการตัว

เมื่อหลายเดือนก่อนมีการบุกเข้าจู่โจมวังลับของเขาในกรุงการากัส เมืองหลวงของเวเนซุเอลา แต่เมื่อตำรวจกับเจ้าหน้าที่จากอินเทอร์โพลไปถึง ติโต้ก็หายตัวไปเรียบร้อยแล้ว

ปัจจุบันเชื่อกันว่าติโต้ได้ลักลอบกลับมาแผ่นดินแม่ เพื่ออาศัยประเทศไทยเป็นแหล่งกบดานกับศูนย์บัญชาการแห่งใหม่ ชาววงในบอกว่าฝ่ายนั้นเพิ่งทำสัญญาซื้อขายอาวุธร้ายแรงจำนวนมากกับกลุ่มกบฏในแอฟริกาเพื่อแลกเพชรดิบมูลค่าหลายร้อยล้านไปเมื่อเร็วๆ นี้

ถ้าพวกเขายุติเรื่องนี้ไม่ได้ เพชรสีเลือดจะต้องกระจายออกสู่ตลาดโลกจำนวนมากมหาศาล เช่นเดียวกับการนองเลือดครั้งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์โลกจะต้องเปิดฉากขึ้นแน่นอน

แต่ไม่ว่าหน่วยงานของกันต์จะตามสืบอย่างไร ก็ไม่ได้เงื่อนงำอะไรเพิ่มขึ้นเลย

ติโต้ทำตัวเป็นพ่อค้าปีศาจสมคำร่ำลือ เร็นกายอยู่กับเงามืดและความเงิบงำได้อย่างมิดชิด ไม่เคยมีใครเคยเห็นหน้าฝ่ายนั้นเลยสักครั้ง

เกริกเลยเป็นทางเดียวที่พวกเขาจะตามรอย ติโต้ รามิเรซ ได้

แต่วันนั้นมือปืนคนสนิทของพ่อค้าปีศาจกลับทำในสิ่งที่กันต์คิดไม่ถึง

ด้วยการเดินทางมายังคลินิกเสริมความงามซึ่งขึ้นชื่อเรื่องการเสริมความอุ่ม
กับชะลอความชราแห่งนี้

มันทำไม

อดีตนายตำรวจฝ่ายปราบปรามยาเสพติดซึ่งปัจจุบันย้ายมาทำงานให้
แก่หน่วยสืบสวนคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ (Bureau of International
Crime) หรือที่คนทั่วไปนิยมเรียกสั้นๆ ว่าบี๊ก (BIC) นิ่งหน้า

แต่เขายังไม่ทันได้ขยับตัว รถมินิคูเปอร์สีสีแดงแดงลายธงชาติอังกฤษ
สีขาวสลับดับานหลังคาก็แล่นเข้ามาจอดริมถนนฝั่งตรงข้ามเสียแล้ว หัวใจ
ชายหนุ่มกระตุกขึ้นนวบหนึ่งเมื่อเห็นช่วงขาเรียวยาวของคนขับก้าวลงจากรถ

ถึงแม้จะไม่ได้เจออีกฝ่ายมาเกือบสามปีแต่ชายหนุ่มไม่มีวันลืมหญิงสาว
แสนสวยและเปี่ยมด้วยเสน่ห์ติดตรึงใจอย่างเธอลงได้

นกันต์บอกตัวเองว่าเขาไม่เคยลืมเธอ เป็นเพราะไม่มีใครบ้ำสวมแว่น
กันแดดตอนใกล้จะเที่ยงคืนแบบนี้หรอก

ชายหนุ่มไม่ยอมรับว่าจดจำทำเดินบิตสะโพกนิดๆ กับนิสัยชอบสลัด
ผมไปด้านหลังของอีกฝ่ายได้แม่นยำ และโกหกตัวเองว่าไม่ได้เฝ้ามองเรือน
ร่างสูงโปร่งบางทว่ามีส่วนแว่ส่วนโค้งชวนตะลึงตะลานตาประหนึ่งตุ๊กตาบาร์บี้
ของเธออย่างใจจดใจจ่อ

ตอนนั้นเองที่เขาได้ยินเสียงเรียกชื่อดาราสาวดั่งแหวกความเงียบของ
รัตติกาลออกมา

“นี่”

หัวใจชายหนุ่มเต้นรัวด้วยลางสังหรณ์บางอย่างพร้อมทั้งสงสัยว่า
มือปีนระดับพระกาฬมีฤทธิ์อะไรกับเซ็กซ์สตาร์แสนสวยในเวลาอันสั้นเช่นนี้

แต่ที่อีกฝั่งของถนน...

นีนนาราไม่ได้ประหลาดใจเลยสักนิดเดียวเมื่อเห็นบุรุษร่างสูงหนา
เนื้อตัวตัน ไ่ว่มสันเกรียนและสวมหมวกกันน็อกบดบังใบหน้าเดินตรงมาหา

คงเป็นแฟนคลับที่มาดักกรอขอลายเซ็นหรือไม่กี่ปาปารัสซี่ตามถ่ายรูปฉันโดยเฉพาะเลยสินะ

เธอคิดพลางซังกมือที่กำลังสอดคีย์การ์ดเพื่อเปิดประตูคูลินิกออก ดาราสาวสวยยกมือข้างหนึ่งขึ้นจับกรอบประตูร้านขณะที่มืออีกข้างวางแปะบนสะโพก ส่วนขาขวาก้าวเยื้องไปข้างหน้าเหมือนโพลท่าอยู่หน้าดากล้องชื่อดัง

“คุณอยากได้อะไรคะ ลายเซ็นหรือรูปถ่าย”

ดาราดังงงใจพูดเสียงแหบต่ำกว่าปกติชนิดหนึ่ง และเห็นชายร่างตันตรงหน้าซังกไปชนิดหนึ่ง

เสียงของฉันทำให้หายสิ้นไปทั้งตัวจนก้าวขาไม่ออกเขียวเธอ...

หญิงสาวนึกด้วยความพึงพอใจ ก่อนจะถามต่อเมื่อเห็นอีกฝ่ายทำท่าจะล้วงอะไรบางอย่างออกจากบั้นเอว

คงเป็นกล้องถ่ายรูป

“ชอบท่าแบบไหนคะ แบบนี้” คนหลงตัวเองถามก่อนเซิดหน้าขึ้นพร้อมจิกตาใส่อีกฝ่ายด้วยมดของนางร้าย “หรือแบบนี้”

ดาราดังซอন্দวงตาเรียวรีขึ้น พร้อมเผยปากน้อยๆ ให้ มือป็นหนุ่มกะพริบตานิดหนึ่งคล้ายคาดไม่ถึงก่อนตะคอกออกมาก่อนด้วยประโยคที่ทำให้ดาราดังอ้าปากค้าง

“กูไม่ได้มาขอถ่ายรูปมึง อีโง่ กูมาเอาของพวกนั้นต่างหาก ส่งของมา”

ถ้าเป็นผู้หญิงคนอื่นคงตัวสั่นงันงกไปแล้ว แต่นี่คือนีนนารา...เมื่อตั้งสติได้เธอก็ทำในสิ่งที่ไม่มีใครคาดคิดด้วยการชี่นิ้วเรียวใส่หน้าอีกฝ่ายด้วยความโกรธแค้น

“กู...มึง...อีโง่...งั้นหรือ แกเป็นใครกันฮี้ ถึงได้กล้าหยาบคายแบบนี้กับฉัน รู้มั๊ยว่าฉันเป็นใครอ้อบ้า ไอ้ห้าร้อย ฉันนีนนารา เซ็กซ์สตาร์ตัวแม่ณะยะ” แต่เธอต้องหยุดพูดกะทันหันเมื่อมือป็นหนุ่มดึงปิ่นพอกจากขอบกางเกง

“หุบปากได้แล้ว อ้อบ้า ส่งของพวกนั้นมาให้กูเดี๋ยวนี้” เกริกขู่ เล็งปิ่นในมือไปที่ดาราสาว

“ของอะไร ฉันไม่รู้เรื่อง” เธอปฏิเสธ มองทั้งคน ทั้งปืนไม่ไว้ใจ
ไอ้หมอนี่มันทำอะไร มาทำอะไรของมัน แล้วปืนนั้น ปืนจริงหรือเปล่า
ก็ไม่รู้

“เปลี่ยนเป็นเงินแทนได้มั๊ย”

หญิงสาวยื่นข้อเสนอแล้วความลงไปใ้กระเป๋าสะพาย มือของเธอ
สัมผัสอะไรอย่างหนึ่งที่ทำให้เห็นนาราหนักถึงคำเตือนของปรารถนาขึ้นมาได้ แต่
ดาราสาวยังไม่ทันได้ทำอะไร ชายตรงหน้าก็ตะคอกใส่เธอว่า

“มึงอย่ามาต่อแหล ทำเป็นไม่รู้เรื่อง เอาของมา” มือปืนสั่ง

“เขาเรียกสตรอร์เบอร์รี่อะ ไอ้คนถ่อย”

ดาราสาวต่อปากต่อคำพร้อมกับหยิบสเปรย์พริกไทยออกมาพ่นใส่หน้า
อีกฝ่ายรวดเร็ว

เกริกพงะไปทางด้านหลัง และไ้ไอออกมาเพราะเสบร้อนก่อนสบถลั่น
ด้วยความฉุนเฉียวแล้วตกไปปืนในมือสวนตอบมา

นีนนาราหวัดร้องเมื่อได้ยินเสียงก็กัก้องจากปากกระบอกปืนดังขึ้น
พร้อมๆ กับร่างใครคนหนึ่งได้พุ่งทะยานมาชนเธออย่างแรงจนล้มลงไปกับ
อยู่กับพื้น และคลาดจากกระสุนนัดนั้นเฉียดฉิว

มือปืนหนุ่มหลุดปากสบถหยาบคายออกมาก่อนซึ่งตามองชายหนุ่มที่
เข้ามาขวางทางมันด้วยความอาฆาตแล้วตกไปปืนในมือยิงชู่ฝ่ายนั้นออกไป
สองสามนัด แต่โชคดีที่บริเวณนั้นมีป้ายชื่อคลินิกอมฤตาประดับไฟนีออน
อันใหญ่ตั้งอยู่ เลยทำให้อดีตนายตำรวจใช้เป็นที่หลบภัยได้ชั่วคราว

นีนนารามองบุรุษตรงหน้าด้วยความคิดไม่ถึง เธอฝันถึงเวลานี้มานาน
กว่าสามปีและมากกว่าหนึ่งครั้ง แต่ก็ไม่เคยคาดคิดว่าจะได้เจอกับอีกฝ่ายใน
ลักษณะนี้

เสี้ยวหน้าของอีกฝ่ายที่ซ่อนอยู่ในเงามืดแลดูกระด้างคมคายกว่าเมื่อ
สามปีก่อน ดวงตาคู่คมปลาบของเขาฉายแววดุจต้นเกมใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง
ขณะมองไปทางมือปืนคนนั้น

“ทำไมคุณไม่ยิงยางรมัน” เธอกระซิบถาม เห็นเป็นลี้ตามะเมื่อมอยู่ในมือของเขา

นกันต์ยกนิ้วชี้ติตรึมฝีปากเป็นสัญลักษณ์ให้เธอเงยบ และเฝ้ามองมือปืนหนุ่มที่กระโจนขึ้นมอเตอร์ไซค์ซึ่งจอดทิ้งไว้ข้างควบออกไปราวกับพายุพัด

“ตามมันไปสิคะ” เธอเร่งเร้าแต่ชายหนุ่มกลับส่ายหน้า

“ไม่ได้ ผมทำแบบนั้นไม่ได้” เขาพูด ก่อนพึมพำอะไรบางอย่างที่ไม่เข้าใจออกมาแว่วเบา “มันจะไหวตัวทัน”

แล้วฝ่ายนั้นคงนึกอะไรบางอย่างขึ้นได้ ถึงหยุดพูดเสียดกลางคันพร้อมหันมามองหญิงสาวด้วยสายตาทอประกายห่วงใย

“คุณเจ็บตรงไหนหรือเปล่า”

คำถามนั้นทำให้เห็นนาราฐ์สีกตัว

ถ้าบอกว่าไม่เป็นอะไร เขาก็คงทิ้งเธอไปตลอดกาล ดาราตั้งเลยตัดตัดสินใจหยิบยืมเอาบาทบาทที่โดนผู้กำกับสั่งให้ทำเป็นประจำมาใช้กับอีกฝ่ายอัตโนมัติ นั่นก็คือ...

หญิงสาวค่อยๆ แสร้งเป็นลมล้มพับไปอย่างระหระหายในอ้อมแขนของชายหนุ่ม

“นี่...นี่ คุณเป็นอะไร...ของคุณฮี นี่นี่ๆ ลูกขึ้น เราต้องรีบไปจากที่นี่เข้าใจมั๊ย”

ดาราตั้งหวังว่าการทำแบบนี้จะหน่วงเหนี่ยวบรูษที่แอบหลงรักมากกว่าสามปีเอาไว้ใกล้ตัวได้มากและนานที่สุด ดังนั้นต่อให้เขาจะเพียรเขย่าร่างหรือเรียกชื่อเธอสักกี่ครั้ง นินนาราก็ยังคงหลับตานิ่งเสียบอยู่อย่างนั้น นกันต์เลยต้องซ่อนร่างอีกฝ่ายขึ้นแล้วพาเธอไปยังรถของเขา ชายหนุ่มไม่ทันสังเกตเห็นว่าอีกฝ่ายผินหน้าไปซบกับแผ่นอกกว้างพร้อมสูดลมหายใจเข้าลึกยาวอย่างหลงใหล แต่เมื่อเขาวางเธอลงบนเบาะหนังเทียมซึ่งเต็มไปด้วยรอยปุปะ คนแก่งเป็นลมก็เผลออุทานออกมาทันที

“ว้าย!” พลาสติกที่ปะชุนเบาะหนังที่มแหงบริเวณท้องแขนบอบบาง

ของเธอ

“ผมนี่ว่าคุณเป็นลมเสียอีก” ชายหนุ่มพูด พลังหริ่ตามองเธอซ้ำๆ
 นี้นนาราไม่ได้ยินคำพูดของอีกฝ่าย เพราะมัวแต่ตกใจที่พบว่าพาหะ
 ที่นั่งอยู่คือรถแท็กซี่เก่าๆ คันหนึ่ง แถมบนคอนโซลหน้ารถยังมีรูปถ่ายสีขาว-
 ดำของชายหนุ่มใส่กรอบพลาสติกวางไว้ยืนยันว่าเขาคือคนขับรถคันนี้จริงๆ
 เสียด้วย

“ทำไมคุณถึงกลายมาเป็นคนขับแท็กซี่ได้”

หญิงสาวหันขวับไปหาชายหนุ่มที่กำลังบิดกุญแจสตาร์ทรถ และยิง
 คำถามใส่ด้วยความแปลกใจ

คนขับแท็กซี่ไม่ได้ตอบคำถามนั้น แฉกในดวงตาสีดำคมกริบเต็มไป
 ด้วยความขุ่นเคือง

เขาคงโมโหที่จับได้ว่าเธอแกล้งเป็นลม แต่ดาราสาวไม่สนใจ และไม่มี
 ความละอายแม้แต่นิดเดียว เพราะสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับอีกฝ่ายกันแน่

“หรือว่าคุณโดนไล่ออกจากตำรวจแล้ว”

เธอจินตนาการเป็นตุเป็นตะ จนอดิตนายตำรวจอดไม่ได้ที่จะคลี่ยิ้ม
 บางๆ ออกมา ก่อนตอบสั้นๆ ว่า

“ผมลาออก”

“ทำไมล่ะ ฉันว่าคุณรักอาชีพตำรวจออกจะตายไป หรือว่าคุณทะเลาะ
 กับเจ้านาย ชัดใจกับมาเฟีย มีปัญหาเรื่องไม่ยอมรับส่วยกับเพื่อนตำรวจ
 ด้วยกัน” นี้นนาราถามเพราะรู้ว่าอีกฝ่ายใจซื่อ มือสะอาดขนาดไหน

“ไม่ใช่อย่างที่คิดหรอก” ชายหนุ่มปฏิเสธ แล้วออกรถ

“แล้วมันอย่างไรล่ะ”

“ช่างเถอะ คุณอย่าสนใจเลย” เขาตัดบท

ไม่ได้หรอก ฉันสนใจทุกอย่างที่เกี่ยวกับคุณ

เธอเถียงในใจ

สนใจมาตั้งแต่เมื่อสามปีก่อนแล้ว

ตอนนั้นเป็นช่วงตกต่ำที่สุดในชีวิตหญิงสาว ทั้งไม่มีงานและไม่มีเงิน
แถมยังถูกทวงหนี้จากเจ้าหนี้ใจโหดจนต้องหนีกระเซอะกระเซิงไปจากกรุงเทพฯ
ดาราสาวเลยคิดถึงที่พึ่งสุดท้ายขึ้นมา
เจ้าพยัคฆ์คำ ณ เวียงสรวง...

คู่ควมคนล่าสุด ผู้มีฐานะนรสูงส่งกว่าใครที่เธอเคยรู้จักแถมยังใจกว้าง
ราวกับแม่น้ำ

แต่พอไปถึงฝ่ายนั้นก็แต่งงานกับหญิงสาวแสนสวยผู้ร่ำรวยและถือ
กำเนิดในชาติสกุลสูงส่งไปแล้ว นีนนาราจึงต้องพกความผิดหวังออกมาจาก
บ้านไร่ของเจ้าพยัคฆ์คำ

ถนนที่ไม่คุ้นเคยผสมกับความเครียดสะสมมายาวนานทำให้เธอ
ใจลอยจนขับรถไปชนเข้ากับรถของ ร.ต.อ. นกนัตต์ซึ่งออกหักมาหมาดๆ เหมือน
กัน

หลังจากนั้นเธอก็ได้เจอเขาอีกสองครั้ง และล้วนเป็นสถานการณ์
น่าอัปอายทั้งสิ้น

ทั้งมีเรื่องกับแม่ค้าขายของริมถนนหรือการต้องหนีนักเลงตามทวงหนี้
หัวซุกหัวซุน

แต่ฝ่ายนั้นช่วยเธอไว้ทุกครั้ง และเมื่อเธอรู้ว่าเขากำลังทำคดีสำคัญคดี
หนึ่งที่อาจเกี่ยวพันกับเจ้าพยัคฆ์คำ หญิงสาวก็ลั่นใจโกหกคำโตว่าสามารถ
ช่วยเขาได้เพราะหวังจะอาศัยบ้านชายหนุ่มเป็นหลุมหลบภัยจากนักเลงทวงหนี้

การได้อยู่ใกล้ชิดกับอดีตนายตำรวจในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ทำให้
นีนนาราค้นพบว่าผู้ชายทุกคนไม่ใช่เสือหิวที่จ้องจะขย้ำเธอเมื่อโอกาสมาถึง
ความเชื่อกี่ เย้ายวนของเธอไม่ได้มีผลกับผู้ชายที่มั่นคงในรักอย่างเขา
พอรู้ว่าหญิงสาวที่ทำให้ผู้กองหนุ่มมอกหักคือภรรยาของเจ้าพยัคฆ์คำ
นีนนาราก็ยิ่งอยากเอาชนะ แต่ฝ่ายนั้นกลับไม่เปิดโอกาสให้เธอแม้แต่นิดเดียว
นกนัตต์เป็นผู้ชายคนเดียวที่กล้าไล่เธอให้ไปไกลๆ

เขาเป็นคนเดียวที่ไม่คิดจะเตะตอหรือย้อยุดเธอเอาไว้

นีนนาราเลยจดจำชายหนุ่มได้ฝังใจ และปฏิเสธไม่ได้ว่าฝ่ายนั้นเป็นต้นเหตุที่ทำให้หัวใจเธอปิดประตูตายสำหรับผู้ชายคนอื่น ๆ

“เพราะคุณรู้สึกผิดที่ปล่อยให้เจ้าพัยค์ม์คำหนีไปใช้มัย” เธอถามออกมาหลังจากต่างฝ่ายต่างนั่งเงียบ

หญิงสาวติดตามเรื่องนี้จากหน้าหนังสือพิมพ์ และคาดว่าอดีตคู่ครองจะถูกอดีตนายตำรวจจับ แต่เธอกลับไม่ได้ยินข่าวของเจ้าพัยค์ม์คำอีกเลยเหมือนเขาหายไปกับอากาศธาตุ

ดาราสาวเหลือบมองคนขับ เห็นเขาเม้มปากนิดหนึ่งเมื่อได้ยินชื่อคู่ปรับเก่า ก่อนตอบมาด้วยน้ำเสียงค่อนข้างกระด้างว่า

“เรื่องของผมไม่สำคัญหรอก เล่าเรื่องของคุณมาดีกว่าว่าไปทำอะไรมาทำไมถึงถูกยิง”

คำถามนั้นทำให้นีนนารารู้สึกว่าอะดรีนาลินที่หลั่งออกมาเมื่อครู่หายไปหมดแล้ว ตัวเธอสั้นอย่างไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ

“ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน”

“อยากให้ผมแวะจอดรถหาที่นั่งให้คุณดื่มกาแฟสักแก้วระหว่างทบทวนเรื่องนี้มัย” นกัณฑ์เอ่ยถามเสียงนุ่ม

เสี้ยวเข้าโรงแรมเลยดีกว่า

นีนนาราตอบในใจดูเด็ด แต่กลับพูดไปเสี้ยวอีกทางว่า

“ไม่ต้องหรอก คิดไปก็เท่านั้น คนสวยอย่างฉันต้องมีคั้ตรูเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่แล้ว”

คำตอบนั้นทำให้คนถามกะพริบตาถี่ๆ ก่อนพูดออกมาด้วยเสียงจุ่นเจียว

“จนขนาดนี้แล้ว คุณยังกล้าพูดเป็นเล่นอยู่อีกหรือ”

“ฉันไม่ได้พูดเล่น”

นีนนาราตอบเสียงอ่อนลงนิดหนึ่ง พร้อมกับขมวดคิ้วนิดๆ ขณะยืนยันว่า

“แต่ไม่เคยมีใครอยากให้ฉันตายสักคนเดียวนอกจาก...”

หญิงสาวสะดุดก็ก ไม่พูดต่อเอาตื้อๆ แต่คราวนี้เพราะความโกรธไม่ใช่
กลัว

“ใคร” คนถามถามรวดเร็วจนเธอล้มพับได้ถึงความอยากรู้ของเขา

“นั่งหว่าหว่า” เธอตอบเสียงเข้มทำให้อีกฝ่ายนึ่วหน้า

“หว่าหว่า? ใครกัน”

“กะแล้วเซียว ว่าคุณต้องไม่รู้จัก” ริมฝีปากหญิงสาวบิดโค้งลงเหมือน
เยาะเย้ยเจ้าของชื่อที่กำลังพูดถึงอยู่ “ดารานินเมกก็แบบนี้แหละ”

“เธอเป็นดารานหรือ”

“ใช่ แต่สวยเซ็กซี่ไม่ได้หนึ่งในร้อยของฉันหรอกนะ”

หญิงสาวสะบัดเสียงอย่างถือดี จนคนฟังทำหน้าครึ้มบึ้งครึ้มขัน

“คุณนี่ยังหลงตัวเองเหมือนเดิมนะ”

“ปากจัด” เธอต่อว่า

“แล้วทำไมคุณถึงคิดว่าผู้หญิงคนนั้นจะฆ่าคุณ” นกนัตรีรีบดึงบทสนทนา
กลับมา ก่อนจะออกทะเลไปไกล

“มันเคยส่งเมสเสจฆ่าฉันมาหลายครั้งแล้ว วันนี้นันก็เพิ่งส่งมาอีกครั้ง
นี่ไง เห็นมั๊ย”

ดาราสาวกระแทกเสียง พร้อมหยิบบีบีซีขึ้นมากดเมสเสจยื่นให้เขาดู
แต่ชายหนุ่มกำลังขับรถอยู่เลยทำได้แค่ชำเลื่องมองอย่างรวดเร็วเท่านั้น

“คุณไปทำอะไรเข้าล่ะ เขาถึงอยากจะฆ่าคุณขึ้นมา”

หญิงสาวค้อนขวับใหญ่ใส่คนถามอย่างน้อยใจ ทั้งๆ ที่เรื่องแบบนี้เกิด
ขึ้นกับเธอเป็นประจำ

โชคร้ายของการเป็นคนสวย ยวนตา แถมยังมีท่าทางเร็ด เซ็ด หยิ่ง
อย่างนี้หนนาราก็คือ ไม่ค่อยจะมีคนรู้สึกสงสารหรือเห็นใจเธอเท่าไร

คราวนี้ก็เช่นกัน เธอเป็นคนถูกรังแกแท้ๆ แต่กลับตกเป็นจำเลย
ในสายตาอดีตนายตำรวจ

บ้าที่สุด!

“ฉันจะไปทำอะไรมัน มีแต่มันแหละมาหาเรื่องฉัน ทั้งบุกมาตบตีถึงกองถ่าย ทั้งประจานฉันในอินเทอร์เน็ท หรือให้ข่าวฉันมั่วๆ กับซ้อแปด”

“แต่เรื่องแค่นี้มันไม่น่าจะถึงต้องยิงกัน” เขาส่ายหน้า “คุณลองนึกดูดีๆ อีกทีเถอะ ว่าคุณไปทำอะไรให้ใครหรือเปล่า”

“ก็บอกว่าไม่มีไง ฉันไม่เคยทำอะไรใครทั้งนั้น”

“เว้นแต่หว่าหว่า”

“ฉันก็ไม่ได้ทำอะไรมันเหมือนกัน แต่หนังมันบ้า ชอบคิดไปเองว่าฉันจะไปแย่งเสี๋ยของมัน”

หญิงสาวตอบหงุดหงิด ขณะที่คนฟังเลิกคิ้ว

“เสี๋ย?”

“พิสุทธิ์ สมบัติไกร ไง คุณน่าจะเคยได้ยินชื่อเขามาบ้างนะ เสี๋ยเป็นนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อย่างหมู่บ้านที่ฉันอยู่นี่ก็ของเขา” คราวนี้เธอพูดเสี๋ยอ้อมอ้อม

“คุณแน่ใจหรือว่าเพราะเสี๋ยคนนี้ เพื่อนคุณเลยคิดจะฆ่าคุณ” ดูเหมือนนกันต์ยังไม่ปักใจเชื่อง่ายๆ

“ก็ไม่เชิงหรอก แต่เสี๋ยเกิดมาก็ฉันด้วยจริงๆ ที่เป็นแฟนหนังหว่าหว่าอยู่แล้ว นั่งนั่นมันเลยโกรธฉันเอา ก็แหม...เขาทั้งหล่อและใจดี แบบนี้อีกก็ปีศาจอกก็ไม่รู้ แล้วจะไม่ให้ฉันติดกับเขาได้ยังไง”

ดาราสาวเล่าเรื่องทั้งหมดอย่างเปิดเผย และตัดสินใจทำเสียงขึ้นชมเกินกว่าเหตุตอนเล่าจบพร้อมกับแอบชำเลืองคนข้างๆ ไปด้วยอย่างคาดหวัง

หึ่งเลยสิ หึ่งฉันเลยผู้กอง

นกันต์นั่งเงิบบอยู่ครู่ใหญ่ ดวงตาของเขาทอประกายที่เธออ่านไม่ออก อาจเป็นผิดหวัง หรือเหน้อยหน้าย นินนาราก็ไม่รู้ว่าแน่ แต่เธอภาวนาให้เขาผิดหวัง เสียใจ และต่อจากนั้นก็...เสี๋ยตายในตัวเธอ

แต่เหมือนฝ่ายนั้นจะกล้ากลืนความรู้สึกที่มีลงไปได้สำเร็จในหน้าที่ต่อมา เพราะเขาแนะนำเธอว่า

“ถ้าคุณมั่นใจแบบนี้ ก็ควรไปแจ้งความ ผมจะพาคุณไปส่ง สน. ที่ใกล้ที่สุด”

“แล้วคุณจะไปด้วยมั๊ย”

คนถูกถามแทบไม่ลังเลเลยตอนตอบออกมาว่า

“คุณขึ้นไปคนเดียวดีกว่า”

นินนาราชบริมฝีปากเมื่อได้ยินเช่นนั้น คำแนะนำของอดีตตำรวจ เหมือนกับผู้จัดการของเธอ แต่ถ้าทำแบบนี้โอกาสจะได้เจอเขาก็ย่อมหายไป ในพริบตา

ดาราสาวซึ่งใจระหว่างคำขู่และลูกกระสุนปืนกับการไม่ได้เจอบุรุษที่แอบหลงรักอีกชีวิต

แล้วตาซึ่งของเธอก็หย่อนไปทางอย่างหลัง

“แต่ฉันไม่อยากแจ้งความนี่” ดาราตั้งประกาศ

“ทำไม” คนขับรถเลิกคิ้วด้วยความแปลกใจ

“นั่นสิทำไม...”

หัวเธอหมุนคว้าง ก่อนยกเหตุผลน่าเชื่อที่สุดขึ้นมาอ้าง

“ก็ถ้าทำแบบนี้ ผู้บริหารทางช่องต้องคิดว่าฉันมีส่วนพัวพันกับการหายตัวไปของหมอมพีแน่ๆ ทีนี้พวกเขา ก็จะแบนฉันต่อ แล้วฉันจะเอาเงินที่ไหนกินที่ไหนใช้” หญิงสาวทำเสียงเศร้าสร้อย

“นั่นคุณจะทำยังไง” เขาขมวดคิ้ว

“ฉัน...เอ่อ ฉันอยากให้คุณช่วยดูแลฉันได้มั๊ย”

“ดูแล?” คราวนี้คนถูกถามมึตแปดด้าน

“ใช่ ดูแล” คนพูดพยักหน้ากระตือรือร้น “ก็ฉันกำลังลำบาก ถูกคนตามล่า ชูจะฆ่า ยิ่งกว่าในละครที่เล่นเสียอีก และฉันก็ไม่อยากแจ้งความเพราะกลัวเป็นข่าวใหญ่โต ส่วนคุณเองก็ตกงานจนต้องมาขับแท็กซี่แบบนี้ ไม่คิดอยากจะทำชีวิตให้ดีขึ้นบ้างหรือ”

ประโยคของนินนารายาวยืดยาวจนจวนจวน จนนกัณฑ์หันมามองเธอด้วย

สายตาไม่แน่ใจ

“คุณจะพูดอะไรกันแน่”

“ฉันอยากจะจ้างคุณในฐานะบอดีการ์ด” เธอกลืนใจพูดตรงๆ

“อะไรนะ!” คนที่เพิ่งถูกจ้างอุทานสั้น

“ແหม! ทำตกใจไปได้ ฉันอยากให้คุณเป็นบอดีการ์ดให้ รับรองฉันจ่าย

งามนะ”

ดาราดังหลอกล่อ นี่ถ้าเป็นผู้ชายคนอื่นคงรีบกระโจนเข้าหาโอกาสนี้แล้ว แต่อดีตนายตำรวจกลับเงยเบยจนเธอต้องรบเร้าเขาอีกครั้ง

“นะ ผู้กอง ถ้าคุณไม่ช่วยฉัน ฉันก็ไม่ว่างจะหันหน้าไปพึ่งใครแล้ว”

“ขอผมคิดก่อนก็แล้วกัน” นกนัตต์ตอบออกมาในที่สุด

“คุณมีอะไรต้องคิดนักหนา งานของฉันดีกว่เป็นคนขับแท็กซี่เหินๆ”

เธอกระแทกเสียงหมั่นไส้เขาเต็มที่

“ก็ไม่น่าหรอก”

“อะไรที่ว่าไม่แน่”

“อย่าลืมนสิ ว่าผมรู้จักคุณตอนที่เข็นนินนาราคนธรรมดา ไม่ใช่เข็นนาราคที่เป็นดาราดัง ผมรู้ว่าคุณเป็นยังไง”

เขาตอบเรียบๆ แต่กลับทำให้เธอขุ่นใจขึ้นมาได้อย่างประหลาด

“เฮอะ! ทำเล่นตัว คิดว่าฉันอยากจ้างคุณนักหรือไง จะบอกให้แน่ แค่นี้ฉันออกปากนิดเดียวก็มีผู้ชายอยากทำหน้าที่นี้เป็นโฆลง”

“ที่คุณพูดนะข้างหรือคน” นกนัตต์ยอมอ่อนลง พูดล้อเล่นด้วย คงเพราะเห็นเธอเริ่มโกรธขึ้นมาจริงๆ

“คนสิ ผู้ชายด้วย”

“งั้นผมจะลองไปคิดอีกที”

คำพูดของเขาทำให้คนฟังคลายความหงุดหงิดลงไปได้บ้าง

“จริงนะ”

ชายหนุ่มพยักหน้ารับคำ แล้วพูดต่อว่า

“ส่วนเรื่องคืนนี้ ถ้าคุณไม่อยากไปแจ้งความ ผมจะพาไปส่งบ้าน แล้วอาบน้ำอาบทำเสีย หากคนมาอยู่เป็นเพื่อน พยายามอย่าอยู่คนเดียว”

“มีคนพยายามจะฆ่าฉันแล้วคุณจะให้ฉันกลับบ้านเนี่ยนะ”

นี่นหารากระแทกตัวเข้ากับเบาะที่เพิ่งอยู่อย่างซัดใจ ที่จู่ๆ ถูกเปลี่ยนเรื่องเสียเฉยๆ แถมคนเปลี่ยนยังทำทำไมรู้หรือรู้หนาวเหมือนศพในห้องดับจิต

“ฝีมือระดับมัน ไม่มีทางยิงพลาด แต่นี้ผมว่ามันจะซู้ให้คุณกลัวมากกว่า” เขาอธิบายใจเย็น

คนฟังสะดุดหู

“คุณพูดเหมือนรู้จักไอ้มือปืนคนนั้นเลย”

หญิงสาวหรีตตามองอย่างคั่นคว่ำ แต่คนถูกมองกลับเอาตัวรอดไปได้ อีกครั้งด้วยการทำท่าไม่รู้ไม่ชี้ที่เธอเกลียดเข้ากระดูกดำ

“ผมก็พูดไปอย่างนั้นแหละ ระยะแค่นี้ใครมันจะยิงพลาดกัน แถมคุณยังปล่อยให้มันเข้าใกล้เสียขนาดนั้น” ชายหนุ่มอธิบายใจเย็น แล้วถามกลับว่า “แต่ถามจริงๆ เถอะ คุณไม่กลัวบ้างหรือไง”

“ก็ฉันนี่กว่าเป็นพวกปาปารัสซีหรือไม่กี่แฟนคลับที่มาขอถ่ายรูปกับขอลายเซ็น” เธอตัวตึงเสียงตอบ หน้าร้อนผ่าวด้วยความละอาย

“มาขอตอนสี่ห้าทุ่ม แคมยังไล่แวนกันแตกกับหมวกกันน็อกไม่ให้คนเห็นหน้าเห็นตาแบบนี้เนี่ยนะ”

เสียงท้าวๆ แสดงถึงความเหลือเชื่อชัดเจน

“เขาอาจเป็นคนชื้อ่าย” เถียงไปน้ำซุ่นๆ

“คุณนี่บ้าหรือปัญญาอ่อนกันเน้อ” คนฟังพึมพำคล้ายอ่อนใจ

“คุณว่าอะไรนะ” หญิงสาวหันขวับมา ถามเสียงเซียวทันที

“เปล่า ผมถามว่าบ้านคุณไปทางไหน”

อดีตนายตำรวจปฏิเสธรวดเร็ว แล้วเปลี่ยนที่ทำงานเป็นการขึ้นจนดาราสาวซึ่งทำท่าทางกรงเล็บจะจิกข่วน ลดมือลงแล้วบอกทางไปบ้านที่เธอซื้อไว้ชานเมืองออกมา

บ้านของนี่หนาราคาเป็นบ้านสองชั้นขนาดย่อมบนเนื้อที่ประมาณร้อยกว่า ตารางวาท่ามกลางแมกไม้ร่มรื่นในหมู่บ้านระดับกลางละแวกชานเมืองที่เห็น บรรยากาศโปร่งสบายเหมือนรีสอร์ต

“ผมเห็นว่าคุณอยู่คนเดียว เสียอีก” ชายหนุ่มที่ขับรถมาส่งเธอเอ่ยปาก พร้อมมองไปรอบๆ อย่างครุ่นคิด

“ฉันเมื่อ อยากรู้อยากอยู่กับเขาบ้าง”

ดาราสาวไม่ยอมบอกเหตุผลแท้จริงว่า ส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอตัดสินใจ ขายทาวน์โฮมใจกลางเมืองแล้วย้ายมาอยู่ที่นี่ก็เพราะคิดถึงบ้านริมคลอง ประปาของใครคนหนึ่งในเชียงใหม่

“ผมว่าที่นี่เปลี่ยวไปหน่อย” เขาออกความเห็นขณะจอดรถหน้าประตู อลลอลยลวดลายโปร่งตา

บ้านแต่ละหลังในหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ห่างกันค่อนข้างมาก ยามวิกาลที่เงียบ สงัดทำให้บรรยากาศเปลี่ยวกว่าความเป็นจริง โดยเฉพาะบ้านของดาราดังซึ่ง ตั้งอยู่เกือบลึกสุดของโครงการนั้นวังเวงจนน่ากลัว เพราะบ้านหลังนี้หันหน้า เข้าหาทะเลสาบของโครงการ ส่วนหลังบ้านก็ติดที่ดินรกร้างผืนใหญ่นอกหมู่บ้าน ขณะที่บ้านใกล้เคียงถ้าไม่ปิดไฟเข้านอนกันเงียบไปแล้ว ก็เป็นบ้านสร้าง ก่อนขายทั้งนั้น

“ก็จะให้ทำยังไงได้ ฉันอยากอยู่ในที่กว้างๆ จะได้รู้สึกเหมือนอยู่ใน รีสอร์ตทุกวัน”

เธอตอบติดตลก แต่นั่นก็ไม่เข้าไปได้ด้วย ดาราสาวพบว่าดีตนายตำรวจ กำลังขมวดคิ้วมุ่น และเพ่งมองไปยังตัวบ้านที่เป็นเงาตะกุ่มตรงหน้า

สีหน้าและแววตาของเขาทำให้เธอรู้สึกไม่ค่อยดี

“มีอะไรหรือ”

“ผมสงสัยว่า...คนที่อยู่กับคุณ เขาเข้านอนทั้งๆ ที่ไม่ปิดบ้านตอนกลางคืนแบบนี้บ่อยๆ หรือ” ดวงตาคู่คมกริบของเขาหริ่งขณะเพ่งมองไปยังบ้านของเธอ

“คนที่อยู่กับฉัน ใครกัน?” เธอโน้มหน้า พร้อมกับปลดเข็มขัดนิรภัย
ออกจากลำตัวและคว้ากระเป๋าสะพายมาถือไว้

“ก็คุณอยู่กับใครล่ะ” คนตอบตอบด้วยน้ำเสียงที่เธอคิดว่ากระซาก
หน่อยๆ

อะฮ้า... หิงฉันขึ้นมาบ้างแล้ว ไซม์ย่ะ

หัวใจหญิงสาวพองขึ้นอย่างมีความหวัง ขณะเอียงคอหน่อยๆ ย้อนถาม
อีกฝ่ายด้วยน้ำเสียงตัดพ้อ

“ตายแล้ว! ทำไมคุณพูดแบบนี้ล่ะ ฉันเสียหายนะ”

“คุณจะบอกผมว่าคุณอยู่ที่นี้คนเดียว” ชายหนุ่มย้อนถามเยือกเย็น

“เฮล”

แต่อีกหน่อยคุณก็จะย้ายมาอยู่กับฉันแล้ว

เธอตอบต่อในใจอย่างหมายมั่น ก่อนจะเบิกตากว้างเมื่อได้ยินประโยค
ที่คาดไม่ถึงจากชายหนุ่ม แถมยังเป็นคนละเรื่องกันเสียอีก

“งั้นผมคิดว่าบ้านคุณโดนขโมยขึ้นแล้วล่ะ”

๓

คำขู่ของคนเจ้าเล่ห์

แสงสว่างจางๆ จากหลอดไฟริมถนนทำให้เธอสังเกตเห็นประตูบ้านซึ่งเปิดเผยอยู่ประมาณฟุตเศษ แต่ตัวบ้านกลับมืดสนิท ทว่าดาราดังยังไม่ยอมรับความจริง

“บางที...พี่ปูลมอาจจะรีบจนลืมปิดประตู”

หญิงสาวบอกอีกฝ่าย ทั้งรู้ว่าคนอย่างปรารถนาไม่มีทางลืมปิดประตูบ้านให้แน่นอน

“พี่ปูลม?”

“ผู้จัดการของฉันเอง ฉันให้เขามาเอาของที่นี้” เสียงคนพูดสั้นนิดๆ “ใช่เขาต้องลืมปิดประตูแน่ๆ”

เธอกล่าว้า ตั้งใจจะใช้ประโยคนี้อสร้างความมั่นใจให้ตัวเองกับชายหนุ่มไปพร้อมๆ กัน แต่เมื่อเรียบบางกลับสั้นระริกตอนหยิบรีโมตออกจากกระเป๋าสะพายมากดเปิดประตูรั้ว แคมยังกดปุ่มผิดถึงสองครั้ง!

นกันต์เลยแยงรีโมตจากมืออีกฝ่ายมากดเปิดเสียเองและจุดมือเรียวเอาไว้เมื่อเห็นเธอรีบร้อนก้าวเดินเข้าไปในบ้าน ชายหนุ่มพยักหน้าเป็นเชิงสั่งให้

เจ้าของบ้านเดินตามหลังเขาเพื่อความปลอดภัย นี่นินราเลยทำกริยาที่เกือบเหมือนเกาะเอาเขาแจ

ไถ่ถอนจากตัวเขากับกลิ่นเหม็นบางอย่าง ของบุรุษเพศที่เจือในอากาศทำให้หญิงสาวรู้สึกคลายความหวาดกลัวลงไปได้บ้าง

เธอเดินตามเขาที่ละก้าวและสังเกตเห็นว่าอดีตนายตำรวจหนุ่มกระซิบมือเข้ากับด้ามปืนพกที่เอวแน่น พร้อมกับมองกวาดไปตามสุ่มทুমพุ่มไม้รายล้อมบ้านด้วยความระมัดระวัง

สายลมยามดึกหยุดนิ่ง

ไปไม่ไหวติง

ไม่มีแม้แต่เสียงกรีดร้องของแมลงหรือสัตว์หากินกลางคืนดังแว่วมาเข้าหู

บรรยากาศรอบๆ ตัวสงบเงียบและเยือกเย็นชวนให้ผ่อนคลาย แต่ นินนารากลับไม่สบายใจนัก รัตติกาลนี้สงบเกินไปและปีศาจร้ายก็มักชอบคำคืนแบบนี้เสียด้วย

ดังนั้นเมื่อก้าวเข้าไปในบ้านแล้วเห็นอะไรบางอย่างเคลื่อนไหวอยู่แวบๆ ที่มุมห้อง เธอก็กระตุกเลื้อยเขาและหลบหูหลบตาขึ้นไปทันที

“กั้นต์คะ คุณนั่น!”

ชายหนุ่มหันขวับไปในทิศทางนั้นพร้อมเล็งปากกระบอกปืนไปด้วย

“หยุดนะ อย่าขยับ”

แต่คำสั่งนั้นดูจะไม่ศักดิ์สิทธิ์พอ เพราะอดีตนายตำรวจพูดไม่ทันจบประโยค อะไรบางอย่างก็พุ่งเข้าชนใบหน้าของเขา พร้อมส่งเสียงคำรามชูตั้งลั่นห้องโถงเสียแล้ว แรงปะทะนั้นทำให้ชายหนุ่มผงะไปทางด้านหลัง แล้วชนเข้ากับนินนาราจนล้มไปกองอยู่กับพื้นพร้อมๆ กัน

“เฮ้ย!”

“ว้าย!”

หิ้งคู้ทูลั่นก่อนตามด้วยเสียงสูดปากด้วยความเจ็บปวดของชายหนุ่ม

เมื่อเขาพบว่ามิอะไรวางอย่างซึ่งแหลมคม ช่วนเข้าที่แฝงอกเป็นพัลวัน
“โอ๊ย นี่มันอะไรเนี่ย”

นกันต์ประท้วง แล้วทำกิริยาบิดปลายก่อนกลมพุดออกไปให้พ้นตัว แต่
สิ่งนั้นกลับกระโจนพรวดหายไปในความมืดอย่างรวดเร็วพร้อมร้อง ‘เมี้ยว’
ออกมา ทำให้เห็นนาราที่เบียดเนื้อเบียดตัวเข้ากับเขาเพราะเสียขวัญถึงกับเปล่ง
เสียงหัวเราะโล่งใจออกมา

“โธ! นี่กว่าอะไร แรมโบ้เนี่ยเอง”

“แมวของคุณนี่” เขาบอกเสียงขุ่นขณะทรงตัวลุกยืนและจุดดาราสาว
ขึ้นไปพร้อมๆ กัน “ผมเคยเห็นมันถ่ายรูปคู่กับคุณด้วย” รูปที่เขาพูดถึงนั้นเพิ่ง
ถ่ายไปเมื่อไม่กี่เดือนมานี้เอง

“ว้าย นี่คุณติดตามผลงานฉันด้วยหรือนี่” เธอตื่นเต้น แต่อีกฝ่ายกลับ
ปฏิเสธรวดเร็วว่า

“คุณถ่ายรูปคู่กับมันประมวลขายในงานการกุศล แกรมมันตัวใหญ่ขนาดนี้
ใครจำไม่ได้ก็บ้าแล้ว”

“จริงๆ มันไม่ใช่แมวของฉันแล้ว” หญิงสาวตัดสินใจบอกความจริงกับ
อีกฝ่าย “ฉันเลี้ยงมันแค่สร้างภาพเท่านั้นแหละ ตอนนั้นมันเป็นแมวของพี่ปูลม
ไปแล้ว แต่คราวนี้เขาคงเอาไปด้วยไม่ได้ ถึงต้องเอามันมาฝากฉันไว้”

แมวซึ่งนินนาราพูดถึงเป็นแมวพันธุ์เมนคูนลายเสือสีส้มอมเหลืองตัว
ใหญ่จนเรียกได้ว่าแมวยักษ์ ใบหูของมันเป็นรูปสามเหลี่ยมเรียวแหลม มีขนที่
ปลายหูจนดูเฟิ่นๆ เหมือนแมวป่า แกรมยังมีแผงคอคล้ายสิงโต และหางยาว
มีลายเป็นปล้องเหมือนหางแร็กคูน

บนลำคออ้วนตันมีปลอกคอผ้ากำมะหยี่อันหนาใหญ่ปักชื่อว่า ‘แรมโบ้’
คล้องรอบ หน้าตาโอ้เหมียวเจ้าเล่ห์ชนิดที่ควรเปลี่ยนชื่อจากแรมโบ้เป็น
การ์ฟิลด์มากกว่า ดวงตารูปไข่ตัวโตเฉียงสีเขียวของมันบ่งบอกถึงชัยชนะและ
มีรอยดูแคลนแฝงอยู่เสมอเมื่อเห็นอดีตนายตำรวจยกมือขึ้นลูบแก้มออกเพราะรู้สึก
แสบๆ คันๆ บริเวณถูกช่วน

“คุณต้องทำอะไรยุ่งยากขนาดนี้ด้วยหรือ” เขาเลิกคิ้วเชิงตำหนิ ทำให้ดาราสาวหน้าแดงระเรื่อตอนแก้ตัวว่า

“ก็ฉันอยากถ่ายภาพชุดนี้นี่แหละ แล้วคนที่จะถ่ายได้ก็ต้องมีลีลาดีเยี่ยมที่เข้ากับอิมเมจด้วย ไอ้โบ๊ก็เลยเหมาะสมกับฉันที่สุด”

“อย่างคุณน่าจะเหมาะกับแมวเปอร์เซียที่ดูจุ่มจิมมากกว่า” เขาแย้งแต่นั้นนาราสา่ยศีรษะหนักแน่น

“ไม่ได้หรอก แมวเปอร์เซียใครๆ ก็เลี้ยงกัน ฉันไม่อยากช้ำกับคนอื่น” คนอื่นของเธอคือทิวาวิกรมี่นั่นเอง “เลี้ยงพันธุ์เมนคูนี่ดีแล้ว”

พอพูดจบคนพูดก็ก้าวเข้าไปหาไอ้แมวยักษ์ที่กำลังนั่งจิกตามองกันันต์อยู่บนโซฟา แล้วลูบหลังมันไปพร้อมทักทายว่า “ไง แรมโบ๊ แก่ไปชวนเขาทำไมหิงฉันหรือ”

“หิง!”

“แรมโบ๊มันหิงผู้ชายทุกคนที่เข้าไปใกล้ฉัน” เธอโอ้อวด ทำให้คนฟังส่ายหัว

“คุณนี่ทำจะเป็นเอาமாக” เขาบ่นพึม

ดาราดังรู้ว่าเธอไม่ไปหน่อย แต่จะให้ทำยังไงได้ ก็เขาอยากตาบอดไม่เคยเห็นเสน่ห์ของเธอสักนิด

“แล้วนั้นคุณมองหาอะไร อยากได้แอลกอฮอล์ล้างแผลหรือเบตาดีนัมัย”

หญิงสาวถามเมื่อเห็นชายหนุ่มมองไปรอบๆ บ้านของเธอเหมือนค้นหาอะไรบางอย่าง

นกันต์ส่ายหน้า

“ไม่เป็นไร เลื่อผมหนาพอ กรงเล็บของไอ้เสือน้อยนี่ทำอะไรผมไม่ได้หรอก” เขาปัดๆ บริเวณแก้มออกกว้างให้เธอดูเป็นการยืนยัน แล้วพูดขึ้นเป็นเชิงแนะว่า “คุณคิดว่ามีอะไรหายไปบ้างมั๊ย”

คำถามนั้นทำให้นินนาราพูดลุกขึ้น หันมองรอบๆ

“ฉันคิดว่าไม่มีนะ”

หญิงสาวปฏิเสธ แต่ก็อดนึกวนหน้าน้อยๆ ไม่ได้ ชายหนุ่มเลยมองตามสายตาเจ้าของบ้านสาวแล้วก็เห็นว่าหนังสือหลายเล่มถูกปิดตกจากชั้นหนังสือกองนิตยสารที่เคยเรียงอย่างมีระเบียบก็ล้มระเนระนาดอยู่กับพื้น บานประตูตู้โชว์เผยออก ส่วนหมอนอิงหลายใบซึ่งน่าจะเคยวางบนโซฟามาก่อนก็ย้ายไปกองบนพื้นห้องแทน

“แล้วข้าวของของคุณอยู่ผิดที่ผิดทางบ้างหรือเปล่า”

“ฉันไม่แน่ใจ มันอาจเป็นฝีมือไอ้โบ๊ก็ได้” หญิงสาวบอกกลับ “เพราะฉันคงไม่ช่วยหนักขนาดถูกทั้งชิงชู้และขโมยขึ้นบ้านในวันเดียวหรอก” เธอเสริม พยายามปลอบตัวเองไปด้วยในที

“ถ้าแมวตัวนี้ขนาดนี้ ก็น่าจะเอามันไปปล่อยวัดนะ”

“ปล่อยวัด! คุณรู้มั๊ย มันตัวละเท่าไรวะ” เจ้าของแมวตัวปลอมกรีดเสียงใส

แต่เหมือนอดีตนายตำรวจหนุ่มจะไม่สนใจคำถามของเธอซัก เขาเดินตรวจดูรอบๆ ตัวบ้านชั้นล่างทั้งด้านในและด้านนอกอย่างละเอียดอีกครั้ง ทว่าไม่พบร่องรอยงัดแงะใดๆ

“ถ้ามีขโมยเข้ามาจริง ก็ต้องเป็นมืออาชีพสุดๆ ไปเลย ดูลิ มันไม่ทิ้งหลักฐานอะไรเอาไว้สักชิ้น”

นี่นินารอออกความเห็นตอนเดินตามอีกฝ่ายไปทั่วบ้าน

“อย่าเพิ่งด่วนสรุปไปเลย ลองขึ้นไปดูบนบ้านกันก่อนเถอะ” ชายหนุ่มเสนอด้วยสีหน้าครุ่นคิด

นี่นินารอทำตามคำแนะนำนั้นทันที และเมื่อประตูห้องนอนถูกเปิดออก หญิงสาวก็ต้องยืนตัวแข็งค้างอยู่ตรงนั้น

สภาพในห้องนอนแตกต่างจากตัวบ้านชั้นล่างลิบลิบเพราะข้าวของในห้องถูกรื้อค้นจนเรียกได้ว่าระเนระนาด

“มะ...มี...โจร...ขึ้น...บ้าน...ฉัน...จะ...จริงๆ ด้วย”

เจ้าของบ้านพูดแทบไม่เป็นภาษาาก่อนจะทรุดฮวบลงกับพื้นอย่างหมด

เรียวแรงทำให้ชายหนุ่มต้องปรารถเข้ามาพุงไปนั่งบริเวณปลายเตียง

“ทำใจดีๆ สูดลมหายใจให้ลึกๆ เต็มปอด”

เธอทำตามอย่างว่าง่าย ก่อนจะพยายามฝืนใจบอกอีกฝ่าย

“ขอบคุณ ฉันไม่เป็นอะไรแล้ว”

“ฉันคุณหนึ่งพักสักประเดี๋ยว ผมจะไปดูห้องอื่นๆ ว่าเป็นยังไงบ้าง”

นกันต์บอกแล้วก้าวเดินออกไปนอกห้อง ไปดูห้องต่างๆ อีกสามห้องที่เหลือ ปล่อยให้เจ้าของบ้านสาวนั่งขบริมฝีปากอย่างไม่สบายใจผสมความคั่งแค้น

ห้องเธอถูกรื้อค้นกระจายระจายไม่มีชิ้นดี ที่นอนถูกพลิกขึ้น ลินชักถูกเปิดอ้าออก อัลบั้มรูปถูกกวาดลงจากชั้นวาง แจกันดอกไม้ถูกคว่ำลงเพื่อหาสิ่งของที่ซ่อนไว้ภายใน แล้วหญิงสาวก็สังเกตเห็นอะไรบางอย่าง เธอวิ่งถลาไปที่ตู้เสื้อผ้า ดึงลิ้นชักออกสำรวจ แล้วกรีดเสียงร้องออกมาจนลั่นบ้าน ทำให้อดีตนายตำรวจหนุ่มถลากลับเข้ามาในห้องด้วยใบหน้าที่อันตรายหนัก

“มีอะไรนี่”

“ก็ไอ้โจรบ้านนั้นละสิ มันทำแบบนี้กับฉันได้ยังไง” เธอคร่ำครวญ หัวแทบมุดเข้าไปในลิ้นชัก

“แล้วมีอะไรหายไปบ้างมัย เพชร ทอง เงินสด เครื่องใช้ไฟฟ้า” เขาจรรยาโน

“ฉันไม่ได้เก็บพวกเครื่องเพชรไว้ที่นี่”

เธอตอบเสียงขึ้นจมูก เพราะจริงๆ แล้วสร้อยเพชรชิ้นเดียวที่นีนหารามีติดตัวและสูงค่าพอจะใส่รอดใครๆ ออกงานได้ ก็คือสร้อยเส้นที่ใส่ไปออกรายการวันนี้ เครื่องประดับชิ้นอื่นๆ ของเธอ ถึงจะมีราคาแต่ก็ไม่ได้มีค่าอะไร เพราะเป็นงานดีไซน์แปลกๆ และมีสโตร์มากกว่า

“แล้วก็ไม่เคยสะสมทอง ส่วนเงิน...ใครจะเฝ้าเอาไว้บ้าน” หญิงสาวพูดต่อ “นอกจากนั้นใครๆ ก็รู้ว่าฉันเพิ่งหายจากโรคถึงแตก จะมีอะไรให้มันขโมยนักหนา”

เมื่อสามปีก่อนข่าวคราวของเธอพาดหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ เพราะดาราสาวประกาศขายทาวน์โฮมใจกลางกรุงเทพฯ และรถสปอร์ตเปิดประทุนนำเข้าจากยุโรปเพื่อชำระหนี้สินครีโก้กรม

“แถวนี้ขโมยซุμμมัย”

“ไม่ ตั้งแต่ฉันอยู่มาไม่เคยได้ยินเรื่องขโมยขึ้นบ้านใครเลย ที่นี้ขึ้นชื่อเรื่องการรักษาความปลอดภัย”

“ฟังๆ ดูเหมือนมันไม่น่ามีเหตุจูงใจให้ขโมยขึ้นบ้านคุณเลยสักนิดเดียว”

“หรือบางทีมันอาจจะขึ้นบ้านผิด” เธอบอกเสียงเครียด ก่อนเบิกตากว้าง “ใช่แล้ว มันต้องขึ้นบ้านผิดแน่ๆ เพราะไม่งั้นทำไมรูปถ่ายของฉันก็ยังอยู่ครบ แถมบราเซียร์กับกางเกงในของฉันก็ไม่หายไปสักตัวเดียว”

เธอตั้งลิ้นชักออกมาตรวจนับเรียบร้อยแล้ว

“แล้วทำไมมันถึงต้องขโมยเสื้อใน กางเกงในคุณด้วย” คนถามมึตแปดด้าน

“ฉันเป็นเซ็กซ์สตาร์ตัวแม่ของเอเชียนะ ถ้าใครคิดจะตัดช่องย่องเบาขึ้นบ้านฉันทั้งที มันน่าจะเอาชุดชั้นในหรือรูปถ่ายฉันติดไม้ติดมือไปด้วยสักชิ้นสองชิ้นสิ แต่มันอะไรกัน ฉันไม่เห็นมันเอาอะไรไปเลยสักอย่าง แบบนี้ฉันก็เสียชื่อหมดนะสิ ไอ้โจรบ้า ไอ้โจรตาต่ำ ไอ้โจรเซ็กซ์เสื่อม” เธอตั้งตันไวยวายอีกรอบ

“ตกลงว่าคุณอยากให้มันเอาชุดชั้นในกับรูปถ่ายของคุณไปอย่างนั้นหรือ” เขาถามเสียงเซียว

“ก็แน่สิ ไม่งั้นฉันจะไปแจ้งความหรือให้ข่าวกับนักข่าวว่ายังไง” เธอสวนกลับ

นกันต์ทำท่าจะสบถรุนแรงกับการตีโพยตีพายของหญิงสาว แต่ในที่สุดเขาก็ทำได้แค่พูดเบาๆ ว่า

“ผมควรจะรู้ตั้งแต่แรกว่าอาชญากรระดับโลกอย่าง ตีโต้ รามิเรซ ไม่มีทางเสียเวลาส่งมือปืนระดับพระกาฬมาเล่นงานผู้หญิงดั่งต้องแบบคุณแน่ๆ”

“คุณว่าอะไร ใครตึงตึง”

คนโดนหนาวตึงตึงได้ยืนไม่ถนัด เพราะมัวแต่ไม่ให้อยู่หันมามองอดีต นายตำรวจด้วยสีหน้าเอาเรื่อง แต่ชายหนุ่มทำไม่รู้ไม่ชี้พร้อมตัดบทหน้าตาเฉย “ถ้าคุณมั่นใจว่าไม่มีอะไรหายไป ผมก็ต้องขอตัว แล้วอย่าลืมล็อกบ้านให้เรียบร้อยล่ะ”

คราวนี้เห็นนาราอ้าปากค้างกับการตัดรอนฉบับของอีกฝ่าย เธอยอมเสียอะไรได้ทุกอย่าง ยกเว้นโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับบุรุษตรงหน้า! และเท้าของเธอจะตัดสินใจไวกว่าสมองเสียอีก เพราะชายหนุ่มพูดจบไม่ทันครบนาที ดาราสาวก็ก้าวยาวๆ มายืนตรงหน้าเขาเสียแล้ว

อดีตนายตำรวจเลิกคิ้วแทนการตั้งคำถาม

“คุณมีใครรออยู่ที่บ้านหรือไง ถึงต้องรีบกลับ”

นินนาราไม่คิดจะรีบเรียงคำพูดให้สละสลวยอีกต่อไปแล้ว เธอต้องได้คำตอบที่อยากรู้มาหลายปีเดี๋ยวนี!

“ไม่มี” นกนัตตอบตามตรง ตอนนี้แม่ของเธออาศัยอยู่กับครอบครัวพี่สาวที่ภูเก็ต และไม่ค่อยได้ติดต่อกันบ่อยนัก “แต่นี่มันดีมากมายแล้ว”

ค่อยยังชั่วหน่อย

เธอคิดและเริ่มเล่นบทอดอ่อนที่เคยใช้ได้ผลมากับผู้ชายนับไม่ถ้วน คนแล้ว

“แต่ฉันกลัว ไม่อยากอยู่คนเดียว คุณอย่าเพิ่งกลับไปไหน” เธอทำหันซ้ายหันขวาอย่างหวาดระแวง

โอเค...ก็กลัวจริงๆ นั่นแหละ แต่โอเวอร์แอกตึงเพิ่มเข้าไปอีกร้อยเท่า

“ผมบอกคุณแล้ว ว่ามือปืนคนนั้นมันแค่ยิงชู่คุณ ส่วนขโมยไม่ได้ขโมยอะไรไปนี่”

“แต่คุณจะให้ฉันอยู่คนเดียว ทั้งๆ ที่ผ่านเหตุการณ์แบบนี้มาได้ยังไง ฉันไม่ยอมหรอก”

ดาราสาวไม่ได้พูดแต่ปาก เธอโผล่เข้ากอดเขาเอาดี้อๆ แถมยังทำไหล่

สั้นໄໝ້น้อยໄໝ້ เหมือนคนกั้ลันสะอึ้นเสีຍอีก คนถูกกอดเลยยืนตัวแข็งเป็นหิน เกือบจะในทันที และยืนนิ่งอยู่อย่างนั้นชั่วอึัดใจก่อนจะดันตัวหญิงสาวออกห่าง

“แต่ผมเป็นผู้ชาย แล้วคุณก็เป็นผู้หญิง ยิ่งไปกว่านั้น เราสองคนเกือบจะเรียกได้ว่าคนแปลกหน้า คุณโทร. ไปเรียกเพื่อนมาอยู่ด้วยไม่ดีหรือ”

“ใครว่าแปลกหน้า เรารู้จักกันมาตั้งสามปีแล้ว และฉันก็เคยไปอยู่ที่บ้านคุณด้วยซ้ำ” หญิงสาวเถียง

ไม่ยอมรับหรือกว่าลึ่่งที่กำลังทำอยู่นี้เรียกว่ามัดมือชก!

“แต่ผมไม่ได้เต็มใจสักนิด แล้วนั่นคุณกำลังทำอะไร”

นกันต์พูดพร้อมหรีตาลงมอง สีหน้าไม่วางใจ ขณะที่นั้นนารายิมหวาน แต่เป็นรอยยิ้มที่เคลือบยาพิษเพราะเธอตั้งใจไว้แล้วว่าถ้าไม่ได้ตัวเขาด้วยเล่ห์ ก็ต้องหนวงเหนียวเอาไว้ด้วยกล

ดาราตั้งไม่เพียงแต่ไม่ปล่อยมือจากอีกฝ่าย ทว่ายังสวมกอดชายหนุ่ม แนบแน่นและใช้มืออีกข้างหยิบบีบี้ออกจากกระเป๋าสะพาย มากดถ่ายรูปของเธอกับเขาเอาไว้ด้วยความว่องไว

“ถ่ายรูปคู่ของเราสองคนไป เพราะถ้าคุณทิ้งฉันไป ฉันจะส่งรูปนี้ขึ้นเฟซบุ๊ก ให้คนทั้งโลกเห็นว่าคุณเป็นแฟนฉัน ที่นี่คุณจะไม่มันวันได้อยู่เป็นสุขอีกเลย”

เธอลอยหน้าลอยตาตอบ ไม่สนใจว่าสีหน้าของคนตรงหน้ากำลังเปลี่ยน เป็นไม่พอใจขนาดไหน นินนารายอมทำทุกอย่างเพื่อชนะในครั้งนี้

“ผู้ชายครึ่งประเทศจะสาบแช่งคุณ นักข่าวทั้งเมืองไทยจะตามหาตัวคุณ” หญิงสาวตั้งต้นวาดภาพเลวร้ายเพื่อลึ่นคลอนอีกฝ่าย

“ใครจะไปเชื่อคุณ” เขาเคັนเสีຍตอบ

“พหนันกันมึ้ยละ ว่าต้องมีคนเชื่อ” เธอบอกที่ท่ามั้งใจ ขณะปลดวงแขนออกจากตัวเขา ปลายนิ้วพร้อมเตรียมกดส่งรูปภาพที่เพิ่งถ่ายเสร็จขึ้นเครือข่ายบนเฟซบุ๊ก พร้อมกับบอกอีกฝ่ายว่า “คุณรู้มึ้ยว่าวันๆ มีคนเข้าไปหน้าเฟซบุ๊กฉันกี่คน”

“คุณมันบ้าไปแล้ว” เขาขบฟันคันเสียงออกมา ที่ทำโมโหอย่างเห็นได้ชัด แต่คืนนั้นนาราไม่ถอยง่ายๆ เธอตั้งใจแล้ว

“ฉันไม่ได้บ้า แต่คุณอาจกลายเป็นบ้าได้ ถ้าถูกปาปารัชชีตามสักวัน หรือสองวัน”

เธอขู่ว่าอีกฝ่ายสันโดษและชอบชีวิตที่เรียบง่ายมากกว่าการตกเป็นเป้าสายตาของใครๆ

“คุณจะทำยังไง” ในที่สุดชายหนุ่มก็เอ่ยถามเสียงกระดังออกมา

“ฉันบอกคุณไปแล้ว”

เธอลดมือลง แล้วซ่อนบิปีไว้ทางด้านหลัง พร้อมก้าวออกห่างจากเขา เกินระยะเอื้อมถึง เพื่อให้แน่ใจว่าอีกฝ่ายจะไม่พุ่งเข้ามาแย่งอุปกรณ์สื่อสารไปจากมือ

อดีตนายตำรวจเม้มปากจนเป็นเส้นตรงและจ้องลึกเข้าไปในดวงตากู่ เย้ายวนที่สุดที่เขาเคยเห็นมา ก่อนจะถามว่า

“คุณไม่กลัวเป็นชาวหรือไง”

ดาราตั้งยักไหล่

“ฉันเป็นข่าวกับหนุ่มๆ จนชินแล้ว เป็นกับคุณเพิ่มอีกคนจะเป็นอะไรไป”

คำตอบนั้นทำให้คนฟังเม้มปากคล้ายระงับความหงุดหงิดที่เกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว ก่อนจะถามเสียงเหมือนคำรามออกมาว่า

“คุณรู้ตัวบ้างมั๊ย ว่าคุณนะร้ายกาจยิ่งกว่าเดนมุขุขัยที่ผมเคยจับเข้าคุกเสียอีก”

ดาราสาวทำหน้าบึ้งแบ้ว แล้วยิ้มใส่ตาชายหนุ่มพร้อมตอบว่า

“ฉันดีใจนะ ที่คุณชมฉันแบบนั้น แต่ขอส่งรูปพวกนี้ขึ้นบนเฟซบุ๊กก่อน แล้วค่อยตื่นต้นทีหลัง”

ข้อดีของการเป็นดาราก็คือสวมบทบาทได้แบบเนียนนี่เอง คืนนั้นนาราไม่ยอมรับรอกว่าเธอเจ็บปวดกับคำประณามของอีกฝ่าย

“ฉันจะส่งแล้วนะ สาม...”

หญิงสาวเริ่มต้นนับถอยหลังช้าๆ ทำให้ม่านตาของอดีตนายตำรวจที่ลดลงน้อยๆ ขณะที่เขากำมือแน่นเหมือนต้องระวังใบไม้ให้พุ่งตรงเข้ามาแย่งบิ๋ปไปจากมือเธอ

“สอง”

คนนับทอดเสียงยาวและขยับไปทางด้านหลังโดยไม่รู้ตัว ตอนนี้นกนัตส์สบตาเข้ามาในดวงตาสีน้ำผึ้งคู่งามหนึ่งลึกลับเหมือนประเมินว่าเธอจะกล้าหนีถึงหนึ่งหรือไม่ แต่นั่นนาราไม่เคยยอมแพ้ใครง่ายๆ อยู่แล้ว ริมฝีปากสีสดจึงเผยอขึ้นอีกครั้งเพื่อเตรียมนับครั้งสุดท้ายและส่งรูปนี้เข้าสู่สังคมออนไลน์

๔

ทางที่ต้องเลือก

แล้วก่อนที่ดาราสาวจะได้เอ่ยอะไรออกมา นกนักร้องก็ตัดสินใจเอ่ยขึ้น
เสียงก่อนด้วยน้ำเสียงเหมือนคนขบฟันแน่นและฝืนใจอย่างที่สุด

“พอ...หยุดนับได้แล้ว คินนี่ผมจะยอมอยู่ที่นี้เป็นเพื่อนคุณไปก่อน
ก็แล้วกัน”

ดาราสาวยิ้มแบ่นริบเก็บบีบปีโสกระเป่าแล้วถลาเข้าไปกอดแขนอีกฝ่าย
อย่างฉอเลาะ

“ฉันคิดอยู่แล้วว่าคนใจดีแบบคุณ ไม่มีวันปล่อยให้สาวสวยอย่างฉัน
อยู่คนเดียว แต่...จริงๆ คุณก็รู้ว่าฉันไม่ได้อยากได้เพื่อนหรอก ฉันอยากได้
บอดีการ์ดต่างหาก”

หญิงสาวอดอดอ้อนหวังจะให้คนฟังใจอ่อนลงสักนิดบ้างก็ยังดี แล้วก็ดู
เหมือนว่าจะได้ผลจริงๆ เพราะเขาไม่ได้ผลักเธอกลิ้งล้มลงพื้นด้วยความ
รังเกียจ แต่กลับดันร่างเธอออกห่างอย่างนุ่มนวลแทน

“ผมบอกแล้วไง ว่าเรื่องบอดีการ์ด ขอผมคิดก่อน แต่ไม่ว่าผมจะเป็น
หรือไม่เป็นบอดีการ์ดให้คุณ คุณต้องทำตามเงื่อนไขที่ผมตั้งขึ้น ตลอดเวลาที่

เราอยู่ด้วยกัน”

“เงื่อนไชอะไร”

คนถามถามพร้อมสะบัดเรือนผมยาวที่ตัดเป็นลอนสวยไปด้านหลังเพื่อให้อีกฝ่ายเห็นลำคอขาวเนียนได้ถนัดตา ถ้าเมื่อสามปีก่อนเขาไม่เห็นเธอ เขาก็ที่น่าจะเห็นแล้วในตอนนี่ เพราะฝ่ายนั้นเป็นอนหน้าไปทางอื่นพร้อมทำท่าเหมือนหลบกลืนน้ำลายลงคอ ก่อนหันมาจ้องลึกลงในดวงตาเรียวยาวสีน้ำผึ้งอีกครั้ง

“คุณต้องทำทุกอย่างตามที่ผมบอก”

คำขอนั้นทำให้ดาราดังนี้ถึงตอนที่ฝ่ายนั้นขอให้เธอเป็นนางนทต่อเพื่อค้นหาความลับบางอย่างของเจ้าพยนต์ม์คำ ซึ่งนินนารามั่นใจว่าทำหน้าที่นั้นได้ดีเยี่ยม แต่หญิงสาวกลับพูดไปอีกทางอย่างตามนิสัยช่างลดเลี้ยว

“โอ้ว!” เธอยกมือทาบอกอย่างมีจริต “ทุกอย่างเลยหรือ...แต่ฉันไม่ชอบอะไรที่วิปริตนะ”

นินนาราเดาว่าประโยคนั้นคงเป็นฟางเส้นสุดท้ายที่ทำให้ลาหลังหัก เพราะดวงตาดูตรงหน้าทอประกายวาววับเมื่อได้ยินเช่นนั้น

ดาราดังเริ่มสำนึกได้ว่าเล่นเกินบทมากไปนิดและทำตัวก้ำกั้นเกินไปหน่อย แต่มันคงสายไปแล้วที่มารู้สึกเอาตอนนี่ เพราะฝ่ามือร้อนผ่าวของอดีตนายตำรวจบีบหัวไหล่กลมกลิ้งแน่นและดันเธอไปจนติดผนัง แล้วก้มหน้าลงมาเหมือนคุกคาม

“ฟังนะ นินนารา” ชายหนุ่มกล่าวเสียงเข้ม “ผมไม่รู้ว่าจะ ‘อะไรที่วิปริต’ ของคุณนะมันหมายถึงอะไร แต่ถ้าหมายถึงเรื่องบนเตียงละก็ รับรองว่าไม่มีแน่ๆ เส้นนี้ของคุณใช้กับผมไม่ได้เมื่อสามปีก่อน จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่เหมือนเดิม”

“ถ้าอย่างนั้นก็อย่ายังชั่วหน่อย ฉันบอกตรงๆ ว่าเบื่อเหลือเกินกับการที่มีคนมารูมรักฉันหัวปักหัวปำ”

เธอห่างไกลจากคำว่า ‘ค่อยยังชั่ว’ ราวร้อยปีแสง แต่ไม่มีทางให้คนตรง

หน้ารู้เด็ดขาด

“จิ้งก็ดี ที่เราเข้าใจตรงกัน” ชายหนุ่มบอกกระแทกเสียง

“แล้วคุณจะให้ฉันทำอะไร”

“เริ่มจากมาช่วยกันเก็บของ จะได้นอนกันเสียที” เขาสั่ง ก่อนจะหึกอะไรบางอย่างขึ้นมาได้ “อ้อ! แล้วก็ขอผมดูเมสเสจที่คุณบอกว่ามีคนส่งมาให้คุณด้วย”

ดาราสาวรีบหยิบบีบีส่งให้อย่างว่องไว แล้วลงมือโกยข้าวของเข้าที่พอให้มีที่เดิน ส่วนชายหนุ่มเลือกทิ้งตัวนั่งบนโซฟาตัวยาวที่ตั้งอยู่ชิดริมหน้าต่างห้องเพื่ออ่านข้อความบนหน้าจออุปกรณ์สื่อสารในมือ

“คิวเขาหมวดเป็นปม ตอนออกความเห็น

“ผมว่าเพื่อนดาราสาวของคุณคงไม่กล้าทำถึงขนาดนี้หรอก และมันไม่ใช่เรื่องบังเอิญแน่ๆ ที่คุณจะถูกงัดบ้านกับยิงข่มขู่ในวันเดียวกัน”

“คุณพูดแบบนี้เพราะคุณไม่รู้ว่ามันมันร้ายกาจขนาดไหน” เธอยังคงปักอกปักใจกับคู่แข่ง

“บางทีคุณอาจจะมึตตรูแต่ไม่รู้ตัว” เขาพูดพร้อมจ้องในดวงตาอีกฝ่าย “คนที่อยากได้ของบางอย่างคืน และอยากทำร้ายคุณให้ถึงตายในขณะเดียวกัน”

“นี่ คุณคิดว่ามีคนอยากจะทำสาวสวยสุดเซ็กซี่อย่างฉันได้จริงๆ เหรอ” เธอผินพูดเล่น

ไม่ใช่สินหาราจำเสียงกระสุนที่ตั้งเฉียดหูไปเมื่อครู่ไม่ได้ แต่การที่เธอต้องอยู่คนเดียวและยืนหยัดด้วยตัวเองมาตลอด ทำให้หญิงสาวเข้มแข็งกว่าที่ใครจะคิดถึง

“คุณคิดว่ากระสุนเมื่อกี้นี้เป็นของปลอมมันหรือ” เขาย้อนเสียงเข้ม

ดาราสาวรู้ว่ากระสุนนัดนั้นคร่าชีวิตเธอได้ง่ายดาย แต่ช่วงที่ผ่านมานั้นหารายังไม่อยากจะคิดถึงมัน เพราะยังอยากเก็บความรื่นรมย์ที่ได้เจอกันต์ไว้ในใจต่ออีกสักนิด ทว่าเมื่อเขาเย็นกรานจะอยู่เป็นเพื่อนเธอในคำคืนนี้ ความ

หวาดกลัวที่สะกดกลืนไว้ก็กลับมาทักทายหญิงสาวอีกหน

“แต่ใครมันจะบ้ามาอยากฆ่าฉัน ฉันไม่เคยทำอะไรใครสักหน่อย” คนพูดทำเสียงแข็งแต่ริมฝีปากสั่นระริก

อดีตนายตำรวจถอนใจยาว ก่อนเอื้อมมือไปโอบร่างอีกฝ่ายมากอดไว้อย่างปลอบใจ

“บางที ‘ของ’ ที่มันเอ่ยถึงอาจจะสำคัญมาก เพราะข้อความพวกนี้มีความเหมือนกันตรงที่บอกให้คุณคืนของให้แก่คนที่ส่งเมสเซนจ์นี่”

“ของอะไรกัน ฉันไม่เห็นรู้เรื่องเลย” ดาราตั้งครวญคราง ชบหน้าลงกับฝ่ามือ

ตลอดสองเดือนมานี้ เธอเคยนึกถึงเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน แต่ความคิดที่ว่าทิวาร์คัมเป็นคนส่งข้อความทำให้เห็นนาราล้มเลิกความคิดนี้ไปเสีย

“ก็คุณไปเอาอะไรของใครมาบ้างล่ะ ของที่ไม่ได้ซื้อแต่คุณมีไว้ในครอบครอง”

“ฉันจำไม่ได้จริงๆ บางอย่างคนให้เขาบังคับทางอ้อมให้ฉันรับไว้ ฉันก็รับแต่จะไปรู้ได้ยังไงว่า พ่อ แม่ ลูก เมีย เขาจะเห็นด้วยหรือเปล่า” เธอตอบกำกวมทำให้คนฟังฉิวหน้า

“คุณหมายถึงอะไร”

“ก็อย่างบ้านหลังนี้...” หญิงสาวตอบด้วยสีหน้าขัดเขิน “ฉันก็ซื้อได้ในราคาถูก เพราะคุณพิสุทธ์เขาคิดแต่ค่าที่ไม่คิดค่าบ้าน... หุ่นส่วนกับภรรยาของเขาเลยไม่ค่อยพอใจเท่าไร แถมเคยพูดที่เล่นที่จริงหลายครั้งว่าจะให้ฉันจ่ายค่าบ้านด้วย”

“ค่าบ้านที่ว่าไม่ใช่น้อย นินนารารู้ดี”

“แต่คุณก็ไม่จ่าย”

“ก็แน่สิ ฉันอุตส่าห์เป็นฟรีเซนเตอร์ให้เขาฟรีด้วยนะ คุณไม่เห็นป้ายโฆษณาที่ตั้งไว้ริมถนนจนถึงสโมสรหรือไง”

น้ำเสียงดาราสาวเต็มไปด้วยความโอ้อวด เพราะเมื่อได้ไม่เรื่องงาน

ความกลัวตายก็ดูจะหายไป

นกันต์ส่ายหน้าแล้วตอบว่า

“ผมไม่ทันได้ดู”

“นอกจากนี้ฉันยังมีบัตรทองฟรีตลอดชีพสำหรับกินข้าวที่...” หญิงสาวเอ่ยชื่อโรงแรมทรูกลางใจเมืองแห่งหนึ่งออกมา “แล้วก็มีบัตรเติมน้ำมันฟรีห้าปี... อ้อ บัตรเครื่องนี้ฉันก็ได้มาฟรี เพราะไปเป็นแขกรับเชิญในวันเปิดตัวเครื่อง นอกจากนี้ก็ยังมี...”

ดาราที่ตั้งต้นจาระไนข้าวของเครื่องใช้ที่ได้มาฟรีๆ ให้อดีตนายตำรวจฟังขึ้นแล้วขึ้นเล่า ของที่มีราคาแต่ไม่มีค่ามากพอสำหรับการถูกขู่ฆ่าลักขโมยแล้วความเหน็ดเหนื่อยมาทั้งวันก็ทำให้กันต์ตาปรอยขณะที่อากาศเย็นสบายในห้องกับเสียงเหมือนดนตรีของเจ้าของบ้านช่วยเร่งให้ชายหนุ่มผล็อยหลับไปในที่สุด

นีนนาราชะงักไปเมื่อพบว่าเธอพูดอยู่คนเดียว

คนบ้า! ขนาดหลังยังฟอร์มดีไม่มีตก นั่งหลังตรงแนวเซียวนะ

เธอคิดในใจแล้วมองอีกฝ่ายอย่างตั้งใจเป็นครั้งแรก

ดูเหมือนแดดกับควันในกรุงเทพฯ จะทำให้เขาค่ำขึ้นกว่าเดิม ร่างสูงเพรียวของชายหนุ่มดูแกร่งกว่าที่จำได้ ทั้งกล้ามเนื้อที่ใหญ่ขึ้น และช่วงปากก็กว้างขึ้น เหมือนเขาเฝ้าออกกำลังหนักหน่วงเพื่อจะได้ครอบครองความแข็งแรงงั้นนี่ ผมของฝ่ายนั้นยาวจนระบกกึ่ง และสีเคราเขียวๆ ขึ้นครีมรอบริมฝีปากและแนวกรามจนดู ‘ดิบ’ และ ‘เถื่อน’ เหมือนโจรป่า อย่างที่เธอไม่เคยคิดมาก่อน

ภาพตรงหน้าได้ฉีกทิ้งภาพนายตำรวจสายลับผู้เคร่งครัดที่ประทับอยู่ในใจของเธอจนเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

ไม่น่าเชื่อว่าเขาจะเปลี่ยนไปถึงขนาดนี้ในระยะแค่สามปี

จากนายตำรวจหนุ่มอนาคตไกล... กลายเป็นคนขับแท็กซี่ที่ฝากอนาคตไว้กับตัวเลขมิเตอร์หน้ารถ

ความผิดหวังในรักจากแม่เลี้ยงสาวสวย หรืออะไรกันแน่ทำให้เขาเป็นไปได้ถึงขนาดนี้

ฉันจะต้องรู้ให้ได้

หญิงสาวคิดขณะหอบหมอนใบโตพร้อมผ้าห่มผืนใหญ่มาให้อีกฝ่าย แต่ทันทีที่เธอคลี่ผ้าห่มคลุมให้ มือแข็งแรงของชายหนุ่มก็คว้าเข้าที่ข้อมือของเธอแทบจะในทันทีพร้อมกับดวงตาคู่คมกริบสีดำสนิทกระซกเปิด

ประสาธสัมผัสที่ถูกฝีกอยู่เสมอทำให้ชายหนุ่มมองเธอด้วยสายตาระมัดระวังและเต็มไปด้วยคำถาม

“ฉันกลัวคุณหนาว...แล้วก็อยากให้หลับให้สบาย”

ลมหายใจที่สะดุดไปชั่วขณะของอดีตนายตำรวจค่อยๆ ผ่อนลงช้าๆ จนเป็นจังหวะปกติอีกครั้ง

“ขอบคุณ”

นกันต์ยกมือเสยผมเหมือนอีต๋อหรือเขิน คนมองอยู่ที่ไม่แน่ใจนัก

“วันนี้ผมคงเหนื่อยมากไปหน่อย ขอโทษที่ปล่อยให้คุณต้องพูดคนเดียว” เขาบอก

“ไม่เป็นไร” เธอตอบแล้วนิ้วนัยเมื่อเห็นอีกฝ่ายพูดลูกขึ้นรวดเร็ว “แล้วนั้นคุณจะไปไหน”

“ผมจะลงไปนอนข้างล่าง”

ห้องนอนอีกสองห้องยังระเกะระกะไปด้วยข้าวของที่ถูกรื้อออกมา นกันต์ยังนอนไม่ได้แน่

“ลงไปทำไม นอนที่นี่ก็ได้” เธอเอื้อเพื่อ โซฟาที่ฝายนั่นนั่งอยู่สามารถปรับให้เป็นเตียงเดี่ยวได้

“นอนข้างล่างแหละดีแล้ว”

“กลัวฉันจะปล้ำคุณหรือไง”

เธอทำสะพานมองเขาโกรธๆ ผสมความท้าทาย ขณะที่อดีตนายตำรวจชะงักไปชั่วอึดใจก่อนผินหน้ามาหรือตามองเธออย่างไม่ชอบใจ

“ผมว่า ผมน่าจะเป็นคนถามคำถามนี้มากกว่านะ”

“อู๊ย ถึงไม่ถาม ฉันก็รู้ว่าคุณไม่ปล้ำฉันหรอก” เธอเบะปาก

“คุณมันใจได้ยังไง”

“ฉันจำได้ว่าคุณเป็นเกย์”

หญิงสาวเอ่ยพร้อมคลื่นขมเล็กน้อย ก่อนเดินสะบัดสะโพกเข้าห้องน้ำไปอย่างรวดเร็ว ปล่อยให้ชายหนุ่มยืนมองเธอด้วยสายตาขุ่นเขียว

สีหน้าของเขาบอกให้เธอรู้ว่านี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ฝ่ายนั้นอยากหักคอผู้หญิง!

แต่ถ้ายังจับทั้งขโมย มือปืน และคนที่ส่งข้อความมาชู้ไม่ได้ ฉันก็ไม่ยอมโดนหักคอง่ายๆ หลอก!

ที่คอนโดมิเนียมราคาแพงระยับใจกลางกรุงเทพฯ เกริกหรือเคริกนัดเดี่ยวจอด ได้ปรากฏตัวขึ้นเพื่อพบใครคนหนึ่ง ฝ่ายนั้นรอเขาอยู่ด้วยความกระวนกระวาย และแผ่นพรอดมาเปิดประตูทันทีเมื่อได้ยินเสียงเคาะประตูห้องดังขึ้น

“เรียบริ้วมัย”

“ไม่ นี่ไม่ได้เอาของมาให้ผม”

“แล้วแกก็จากมันมาง่ายๆ อย่างงี้เนียนะ” เจ้าของห้องอุทานขำใจ

“ก็คุณจะให้ผมทำยังไงล่ะ ในเมื่อบอกให้ผมแค่ ‘ชู้’ ไม่ใช่ ‘ช่า’ ”

มือปืนหนุ่มท้วงจุนเจียว ทำให้หญิงสาวตรงหน้าขบริมฝีปากแน่นเหมือนขมใจ ก่อนถามต่อว่า

“แกข่มยังไงบ้าง”

คนถูกถามไม่ตอบ แต่ยกมือขึ้นทำเป็นรูปปืน เล็งมาทางเธอแทนรอยความพึงพอใจเลยฉายชัดในดวงตากกลมโตของหญิงสาว

“มันกลัวมัย”

คำถามนี้ทำให้เกริกทำหน้าตาอยู่อย่างลำบากใจ

“ทำไมทำหน้าที่แบบนี้”

“ผมว่านี่มันมันต้องบ้าแน่ๆ” เขากล่าวแล้วเล่าเรื่องที่ดาราสาวเอกชั้น
สู้ปืนเพราะคิดว่าเป็นกล้องให้อีกฝ่ายฟัง

“นี่มันจะรู้หรือเปล่าเหี้ย ว่าแกไปทวงอะไรจากมัน”

“ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน” อีกฝ่ายบอก แล้วต่อด้วยประโยคที่ทำให้
คนฟังหงุดหงิดยิ่งกว่าเดิม “อันที่จริงผมก็อยากชุมนุมมากกว่านี้อยู่หรอก แต่
พอดีมีคนผ่านมาเสียก่อน”

“ใคร?”

“แกก็ซีที่จืดแฉวนั้น” มือปืนหนุ่มตอบ

คนถามขบริมฝีปากคิดเครียดเมื่อได้ยินเช่นนั้น เพราะกลัวทั้งเรื่อง
พยานรู้เห็นว่าจะสาวมาถึงตัว และไม่แน่ใจว่าคนที่เพิ่งถูก ‘ทวงของ’ กับ ‘ตักเตือน’
ไปจะเข้าใจคำเตือนหรือไม่

ถ้าดาราดังเป็นเหมือนคนอื่น เรื่องนี้ก็คงจบไปแล้วเพราะฝ่ายนั้น
ต้องหาทางคืนของพวกนั้นมาให้เธอเร็วที่สุดแล้ว แต่เมื่อเป็นนีนารา สิ่งที่
ลงมือลงแรงทำไปตลอดสองเดือนนี้ก็กลายเป็นความสูญเปล่า ดาราสาวแทบ
ไม่เคยเก็บอะไรมาใส่ในใจสักนิด ฝ่ายนั้นคงสนใจอยู่แค่ผู้ชายสวยๆ กับหน้า
ตาสวยๆ ของตนเอง คำขู่ คำเตือนที่ผ่านเข้าหู เลยไม่ต่างอะไรกับสายลมที่พัด
เลยไป

“มันไม่ทันเห็นหน้าผมด้วยซ้ำ ส่วนทะเบียนรถที่ใช้ก็ทะเบียนปลอม
สาวยังงี้ก็ไม่ถึงตัวคุณแน่ๆ”

อีกฝ่ายยังคงเล่าต่อก่อนเดินไปนั่งบนโซฟา เอาเท้าพาดโต๊ะรับแขก
หน้าตาเฉย ทำให้คนเรียบริบร้อยจัดอย่างเจ้าของห้องมองด้วยสายตารังเกียจ
แต่พยายามข่มความรู้สึกเอาไว้

“แล้วเรื่องที่ผมให้ไปค้นบ้านมันล่ะ”

“ไม่เห็นมีอะไรเลย นอกจากหินบ๊ายๆ บอๆ กล่องเบ้อเร่อ”

คนตอบตอบพลางจิบเบียร์ที่เดินไปหยิบมาจากตู้เย็นอย่างถือวิสาสะ

ทำให้หญิงสาวมองตาขวาง

“แกคั้นดีแล้วหรือ”

“ผมนะคั้นดีแน่ แต่คุณนะเข้าใจผิดรีเปล่า” ฝ่ายนั้นย้อน

“ไม่มีทาง”

คนพูดตวัดเสียงสูงอย่างมีโทสะปนหงุดหงิด มันใจเกินร้อยเปอร์เซ็นต์
ว่าของที่กำลังตามหานั้นอยู่ที่คาราสาวแน่ๆ

“ผมว่าคุณต้องลองคิดดูใหม่อีกทีดีกว่า ว่านั่นนี่มันได้ของพวกนั้นไป
แน่หรือ หรือว่าจะให้ผมช่วยคิดก็ได้นะ”

ฝ่ายนั้นไม่ได้พูดเปล่า แต่ยังรังรังของหญิงสาวเข้าไปหาอ้อมกอดซ้ำๆ

“ปล่อยฉันนะ จะทำอะไรนะ”

เล็บสั้นของเธอจิกที่ท่อนแขนอีกฝ่ายอย่างเอาเรื่องเช่นเดียวกับดวงตา
ทอประกายขุ่นจัด

“คุณน่าจะรู้ว่าคนอย่างผมไม่เคยทำงานฟรี”

อีกฝ่ายตอบพร้อมก้มหน้าต่ำลงมา ไม่สนใจคำขูฟอของเธอเลยแม้แต่นิดเดียว

“แต่ฉันจ่ายค่าจ้างให้แกแล้ว”

“ไอ้ที่คุณจ่ายนะมันแค่เศษเงิน”

มือปืนหนุ่มกระซิบซัดกลีบปากลึบสิด ไม่สนใจการขัดขืนของเธอแม้แต่น้อย
แถมมันยังหัวเราะออกมาด้วยเสียงคุกคามเมื่อถูกข่วนบริเวณแกงอก

“อย่าเล่นตัวให้มันมากนักเลยคนสวย ไม่อย่างนั้นผมจะไม่ช่วยคุณ
ทำงานสกปรกพวกนี้อีกแล้วนะ”

คำขู่ทำให้แรงจิกที่ท่อนแขนของคนพูดคลายลง

หญิงสาวยอมทำอะไรก็ได้เพื่อเพชรพวกนั้นและยอมยิ่งกว่านั้นเพื่อ
ทำลายเงินนาราให้ย่อยยับไปต่อหน้าต่อตา แต่ถ้าเธอได้ครอบครองทุกอย่าง
ตามที่ตั้งใจเมื่อไร...มือปืนหนุ่มคือเป้าหมายรายต่อไป

เช้าวันรุ่งขึ้นนกันต์ลืมตาตื่นด้วยความมึนงง

ในตอนแรกชายหนุ่มจำไม่ได้ว่ามานอนอยู่บนโซฟาในห้องนั่งเล่นที่ ตกแต่งสวยงามในสไตล์วินเทจแห่งนี้ได้อย่างไร เขาค่อยๆ ขยับตัวลุก พร้อมกับได้ยินเสียงชู้คำรามแผ่วเบาดังมาจากมุมห้อง

แสงสลัวของยามเช้าทำให้อดีตนายตำรวจเห็นพรหมขนสัตว์สีส้มที่มีวงรี ส่องวงสีเขียวอมเหลืองอยู่ตรงกลาง จ้องมองมา

แมวตัวนั้นนั่นเอง

เขาจำมันได้แล้วพร้อมกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นกลางดึกคืนก่อนหน้า ย้อนกลับมา หลังจากคลาดกับเกริก เขาก็ตัดสินใจพาดาราสาวมาส่งบ้าน เพราะอยากดูให้แน่ใจว่าเธอปลอดภัย แต่ไม่รู้ว่ามันเป็นเพราะฮอริโมนเพศชายที่ หลั่งผ่านจนแทบลุกเป็นไฟตอนเห็นท่าเดินสายสะโพกของเธอ หรือคำขู่เรื่อง จะส่งรูปชู้ขึ้นเฟซบุ๊กกันแน่ที่เป็นต้นเหตุทำให้เขาตัดสินใจทำอะไรลึ้นคิดด้วยการยอมนอนค้างที่นี่ แถมยังตกปากรับคำว่าจะเอาเรื่องเป็นบอดีการ์ตไปคิด เสียอีก

อันที่จริงเขาน่าจะรู้อยู่แล้ว ว่าคนเจ้าเล่ห์ ร้อยมารยาอย่างนินหาราจะ มาลั่นท่าอะไรกับมือปืนของดีได้

ดูแต่เมื่อคืนสิ...

ไม่ใช่ฝีมือเธอหรอกหรือที่ทำให้เกริกตกใจจนยิงผิดๆ ถูๆ นกันต์คลี ยัมเมื่อนึกถึงตรงนี้ ภาพตอนที่ดาราสาวคิดว่าเกริกคือแฟนคลับหรือปาปารัซซี แล้วขีดหน้าโพสท่าออกมายังติดตา

เธอช่างทำไปได้

ฝ่ายนั้นคงไม่รู้่วาวินาที่นั้นนกันต์แทบเป็นบ้าเสียให้ได้ด้วยความเป็นห่วง แต่ผลที่ได้กลับเกินกว่าที่คาดไว้ เพราะมือปืนระดับพระกาฬยังพลอยซงกันกันไปด้วย แถมพอรอดตายมาได้ เธอยังแกล้งเป็นลม ต่อด้วยชู้จะแบล็กเมลล์เขา

ยายตัวແสบ!

อดีตนายตำรวจเช่นเขี้ยว ก่อนหลับตาคิดถึงข้อเสนอของหญิงสาว

อีกครั้ง

ชายหนุ่มไม่รู้ว่าจะเป็นบอดีการ์ดให้อีกฝ่ายได้อย่างไร เพราะเสน่ห์ของเธอสรางความปั่นป่วนให้เขาเหลือเกิน

สิ่งเดียวที่เขาควรทำเมื่อเจออีกฝ่ายก็คือห้ามรับงานนี้และวิ่งหนีดาราสาวไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะไกลได้

แต่ขณะเดียวกันสัญชาตญาณของตำรวจก็บอกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับนินนาราไม่ใช่เรื่องที่ควรมองข้าม แถมชายหนุ่มยังไม่เชื่อข้อสันนิษฐานของดาราสาวเรื่องคู่แข่งในวงการบันเทิงแม้แต่นิดเดียว เพราะถึงกันันต์จะไม่เห็นหน้าขโมยที่ลงมือในคำเค็นนี้ แต่มั่นใจว่ามันต้องเป็นมืออาชีพที่เตรียมการมาเป็นอย่างดี และมือปืนของพ่อค้าปีศาจย่อมไม่มีทางคว่ำปิ่นมาไล่ยิงดาราสาวคนไหนง่าย ๆ ถ้าเธอไม่ได้เผลอไปขัดผลประโยชน์หรือเหยียบเท้าเจ้านายของมัน

ยิ่งไปกว่านั้นการที่เขากระโจนเข้าไปรุ่มวงด้วยก็ทำให้ไม่สามารถสะกดรอยตามฝ่ายนั้นในคราบคนขับแท็กซี่ได้อีกแล้ว เพราะถึงมือปืนหนุ่มจะไม่เห็นหน้าเขาแต่มันจะต้องระวังตัวยิ่งกว่าเดิม

ให้ตายสิทำไมเธอถึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ชายอันตรายแบบนี้อยู่เรื่อยเลยนะ

นกันต์ทุบกำปั้นลงกับเบาะโซฟาอย่างหงุดหงิด

ติโต้ รามิเรซ เป็นปีศาจตัวจริง ไม่ใช่เทพบุตรจำแลงมาในร่างของปีศาจเหมือนเจ้าพัยค์ส์คำคู่รักเก่าของดาราสาว แถมมันยังซู่จะฆ่าเธอเพราะต้องการของบางอย่างเสียอีก

สิ่งที่มันต้องการจากเธอคืออะไรกันแน่

นกันต์ขมใจ

“แกเห็นพวกที่เข้ามาค้นบ้านหลังนี้หรือเปล่าไอ้เหมียว”

ชายหนุ่มหันไปถามแมวดัวใหญ่ยักษ์ที่จ้องเป่งมาเชิงปริศนาและได้รับสายตาดูแคลนเป็นคำตอบ คนถามเลยคลี่ยิ้มนิดๆ

“อย่าบอกฉันนะ ว่าแกหึงฉันจริงๆ อย่างนี้บอก”

อดีตนายตำรวจกล่าวแล้วก็ต้องสะดุ้งเมื่อได้ยินสัญญาณเตือนจากบีบีของนีนนาราที่อยู่ข้างๆ ตั้ว

เมื่อคืนเขาคงรีบร้อนหอบหมอน ผ้าห่มออกมาจากห้องของเธอจนเอาบีบีติดมาด้วย นกัณฑ์ครุ่นคิดอยู่ชั่วครู่ ก่อนจะเหลือบมองขึ้นไปที่ยื่นบน

ดาราดังยังคงไม่ตื่นนอน เธอตื่นสายจัด เขาจำได้ และถ้าจำไม่ผิดฝ่ายนั้นชี้เขาเหลือร้าย

ชายหนุ่มจึงยุติความคิดที่จะขออนุญาตเธออ่านเมสเสจในปีบี แล้วกดข้อความนั้นอ่านหน้าตาเฉย

มันถูกส่งมาจากผู้จัดการของดาราสาว เพื่อบอกว่าฝ่ายนั้นเดินทางถึงบ้านแล้ว ขณะเดียวกันก็ตัดพ้อต่อว่านีนนาราไปด้วย ที่ไม่ยอมโทรศัพท์ไปรายงานตัวเมื่อถึงบ้านพร้อมกับฝากให้ดาราสาวช่วยไปคอนโดฯ ที่ทิ้งไว้เพื่อดูแลแมวของเธอด้วย

นกัณฑ์ขบริมฝีปากเบาๆ พลังนี้ก็ถึงสิ่งที่เจ้าของบ้านบอก

เมื่อคืนผู้จัดการของฝ่ายนั้นมาที่นี่...

เขาอยากรู้ว่าฝ่ายนั้นมาถึงตอนกี่โมง แล้วออกไปตอนกี่โมง มันจะเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่นีนนาราถูกยิงหรือไม่

ชายหนุ่มคิดพร้อมเปิดอ่านเมสเสจของเธอชีวิตดาราสาวทั้งหมดอย่างละเอียดอีกครั้ง ฝ่ายนั้นได้รับเมสเสจเหล่านี้มาเกือบสองเดือนแล้ว มันเป็นเวลาเดียวกับที่ทีมงานของเขาได้รับแจ้งจากผู้หวังดีว่า ดีโต้ รามิเรซ เดินทางเข้ามาซ่อนตัวในประเทศไทยพอดี

หลังจากครุ่นคิดอยู่ครู่ใหญ่ อดีตนายตำรวจก็ติดตัวขึ้นจากโซฟาที่อาศัยนอนอยู่ ชายหนุ่มแน่ใจว่าเขาต้องเลิกติดตามเกริก แล้วมาเป็นบอดีการ์ดให้ดาราดังแทน เพราะถ้าเป็นอย่างที่เขาสงสัย นีนนาราคือสะพานชั้นดีที่จะทอดพาเขาไปหาพ่อค้าปีศาจ

แต่ณกัณฑ์ต้องการปรึกษาเรื่องนี้กับหัวหน้าทีมของเขาเสียก่อน

๕

ผู้จัดการคนใหม่

พล.ต.ต. อารยะ แสงอุษา หัวหน้าทีมของนกันต์ มีอายุราวห้าสิบต้นๆ เขาเป็นบุรุษร่างสันทัดผิวขาวจัด ใบหน้ากลมแป้นแจ่มใสยิ้มบางๆ เหมือนคนอารมณ์ดีเป็นนิสัย ศีรษะผายนั้นเก็กนิดๆ และลงพุงหน้อยๆ จนดูเหมือนเอเชียชายข้ามมันโก่หน้าปากซอยมากกว่าหัวหน้าหน่วยสืบราชการลับในองค์กรระดับประเทศ ด้วยหน้าตาแบบนี้เองอารยะเลยแฝงตัวเข้าทำงานในคดีต่างๆ ได้ง่ายตายจนได้รับฉายาจากเพื่อนฝูงในวงการสืบราชการลับว่า อารยะมิดไนต์ โดยมีที่มาจากร้านข้ามมันโก่เจ้าดังละแวกประตูน้ำรวมกับชื่อตัวนั่นเอง

นกันต์นัดเจอกับฝ่ายนั้นในร้านขายต้มเลือดหมูริมถนนหน้าตลาดไม้ไผ่ไกลจากหมู่บ้านของนีนนารานัก เจ้านายของเขาสวมบทบาทเป็นพ่อบ้านวัยกลางคนที่ออกมาวิ่งตอนเช้าแล้วแวะกินข้าวกับต้มเลือดหมูร้อนๆ ก่อนกลับบ้าน ส่วนอดีตนายตำรวจคือคนขับแท็กซี่ผู้กำลังนารถไปส่งคืนอยู่

ร้านแห่งนั้นแน่นขนัดตรงกับความต้องการของพวกเขาพอดี ทั้งคู่เลยได้นั่งร่วมโต๊ะเดียวกัน นกันต์เล่าเรื่องทั้งหมดให้อีกฝ่ายฟังอย่างรวบรัดพร้อมขอคำปรึกษาหลังจากเล่าจบ

“ท่านคิดยังไงกับแผนของผม”

“โอเคเดี๋ยวนี้ก็ไม่เลวนะ เพราะถ้าดิฉันได้ต้องการอะไรจากนี่จริง” ฝ่ายนั้นเรียกนินนาราเหมือนคนทั่วไปที่เรียกดาราด้วยชื่อเล่น “ก็เท่ากับคุณได้เข้าใกล้มันก้าวหนึ่ง แล้วระหว่างที่ผมกับคนอื่นๆ ลืบลว่ามันคือคนโทร. ไปอยู่เธอหรือเปล่า คุณก็เร่งลืบลีให้ได้ว่าของที่พวกนั้นต้องการเป็นของอย่างเดียวกับที่ทางเรากำลังมองหาอยู่มัย”

“แต่ผมวิตกอยู่เรื่องหนึ่ง” เขาพูด ก่อนขยายความว่า “นินนาราเป็นดาราดัง คนอาจสงสัยถ้าเห็นผมไปติดสอยห้อยตามเธอเข้า เพราะถ้าดิฉันจับตามองนินนาราอยู่ มันก็ต้องเห็นผมแน่ๆ”

ที่ผ่านมานักนักร้องประเภทปิดทองหลังพระ ไม่มีใครที่ไหนมาสนใจสายลืบบอย่างเขานัก หรือถึงสนใจชายหนุ่มก็หาทางเลี่ยงได้ทุกทีไป แต่คราวนี้การอยู่ใกล้ซิดนินนาราอาจทำให้เขากลายเป็นเป้าติดตามของนักข่าวหรือเหล่าปาปารัชชี อดีตนายตำรวจเลยหวังว่าจะไม่สามารถแกะรอยดิฉันได้ ถ้ามีนักข่าวอีกฝูงเกาะอยู่บนหลังราวกับเหาฉลามแบบนี้

อารยะลูปปลายคางครุ่นคิด

“ก็จริงของคุณ แต่ที่ผ่านมามีคุณก็ไม่เคยตกเป็นข่าวหรือขึ้นหน้าหนังสือพิมพ์เลยสักครั้งนี่ ไม่มีใครรู้หรอกว่าคุณเป็นใคร แล้วผมจะสร้างประวัติใหม่ให้คุณอีกทางด้วย” อีกฝ่ายช่วยหาทางออก “ไปตกลงกับนี่ให้เรียบร้อยว่าคุณจะเป็นใคร แล้วโทร. มาบอกผม ผมจะจัดการให้”

ด้วยเหตุผลนั้นนักนักร้องเลยมาทำงานให้นินนาราในสายวันนั้นเอง ก่อนจากกันชายหนุ่มไม่ลืมขอให้หัวหน้าทีมลืบลีประวัติเสียพิสูทธิกับทิวรัศมีและปรารถนา

จากนั้นก็รีบกลับห้องเช่าเพื่อเก็บเสื้อผ้าข้าวของจำเป็นออกมาทั้งหมด เขาตั้งใจจะย้ายเข้าไปอยู่บ้านของนินนาราวันนี้เลย

นักนักร้องคิดว่ากำลังเล่นกับไฟกองใหญ่อยู่ และไฟกองนี้อาจจะเผาไหม้เขาจนกลายเป็นเถ้าถ่านในไม่ช้า แต่อดีตนายตำรวจไม่ยอมรับว่าที่เขาทำเช่นนั้น

เพราะต้องการใกล้ชิดดาราสาวสุดเซ็กซี่อีกครั้ง แต่กลับโกหกตัวเองว่าเขายอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ร่องรอยของพ่อค้าปีศาจ

นินนารากำลังคุยกับเกวลิน ผู้จัดการของคลินิกอมฤตาที่โทร. มาหาเธอตั้งแต่เช้าตรู่ ลืมเสียงฝายนั้นตกอกตกใจอย่างเห็นได้ชัดขณะรายงานเรื่องป้ายโฆษณาคลินิกซึ่งถูกยิงแตกกระจายเกลื่อนหน้าร้าน

“ให้ฉันแจ้งความตีมียะคะ เพื่อมันจะเกี่ยวกับการที่คุณหมอบหายตัวไป”

“ไม่ต้องหรอก คงเป็นฝีมือนักเรียนช่างกลแถวนั้นนั่นแหละ”

ดาราสาวโกหกคล่องแคล่ว ไม่อยากบอกเรื่องที่ถูกยิงชู่ให้อีกฝ่ายรู้ เพราะไม่ได้สนิทกับเกวลินถึงขนาดบอกเล่าทุกอย่างในชีวิตให้ฝายนั้นฟัง

“แต่แถวนี้ไม่เคยมีนักเรียนช่างกลมาตีกันเลยนะคะ” ผู้จัดการคลินิกผู้เรียบร้อยทักท้วง

“ไม่เคยมีก็ได้แปลว่าจะไม่มีวันนี้”

“คุณนี่แน่ใจหรือคะ ว่าเป็นเด็กช่างกล” เสียงคนถามล้งเล

“อือฮี้ แต่ถ้าเธอยังไม่สบายใจ ก็ให้เด็กเอาป้ายอันเก่าไปทิ้งเสีย จ้างคนทำป้ายใหม่มาวางไว้แทนให้เร็วที่สุด จะได้ไม่ต้องทนเห็นซากพวกนี้”

“แล้วเรื่องแจ้งความละคะ” เกวลินไม่เลิกเข้าชี้

“ก็บอกว่าไม่แจ้งไง” นินนาราเริ่มหงุดหงิดทำให้อีกฝ่ายละล้าละลักว่า

“คะๆ ไม่แจ้งก็ไม่แจ้ง...แล้วคุณนี่จะเข้ามาที่นี่อีกเมื่อไหร่คะ มีเช็คเงินเดือนพนักงานรอให้คุณนี่เซ็นอยู่นะคะ” ฝายนั้นเตือนเรื่องซึ่งนินนาราลืมไปสิ้นเชิง

ดาราสาวเตะลันเมื่อได้ยินดังนั้น

“วันนี้ฉันต้องไปถ่ายแบบเสียด้วยสิ กว่าจะกลับคงดึก”

“ดึกก็ไม่งคะ ลินจะได้แวะเอาไปให้คุณนี่เซ็นที่บ้าน”

นินนาราคิดอยู่ชั่วครู่ก่อนจะบอกเวลาค่ำวาวๆ กับอีกฝ่ายไป แล้วค่อยกดปุ่มตัดสายการสนทนา ก่อนจะนึกขึ้นได้ว่าเธอยังไม่ได้ถามถึงรถคู่ชีพที่จอด

ทิ้งไว้หน้าคลินิกเลย แต่หญิงสาวยังไม่หันกดโทรศัพท์กลับไปหาผู้จัดการคลินิก
รภมินิคุเปอร์ของเธอก็แล่นมาจดหน้าบ้านราวกับรู้ใจ

นกันต์เป็นคนขับรถคันนั้น

ดาราตั้งเฝ้าปากและเมินหน้าไปเสียอีกทางเมื่อชายหนุ่มก้าวลงจากรถ
อดีตนายตำรวจออกไปจากบ้านก่อนเธอตื่นนอนและไม่ได้ทิ้งข้อความ
บอกเอาไว้ว่าไปไหน

ในตอนแรกนินนาราคิดไปถึงขนาดว่าชายหนุ่มหนีเธอไปแล้วด้วยซ้ำ
แต่เมื่อเห็นอีกฝ่ายกลับมา ความโกรธก็เปลี่ยนเป็นความน้อยใจที่อีกฝ่ายเพิก
เฉยกับเธอ เขายังคงมองข้ามเธอไปเหมือนคนทั่วไปมองข้ามภรรยาเพื่อ
ค้นหาเพชรแท้

ขณะที่เธอเป็นได้แค่ภรรยาเม็ดไร้วาแทนั้น

“ทำไมวันนี้คุณตื่นเช้าจังเลย”

เมื่อเห็นนินนารายิ้มเฉย นกันต์ก็ทักขึ้นก่อน หญิงสาวนุ่งกางเกงสีฟ้า
น้ำทะเลสดที่สั้นจนน่าหวาดเสียวกับเสื้อยืดสีขาวเนื้อบางที่รัดรูปจนเห็น
ทรวงอกกลมกลิ้งและบราเซียร์สีฟ้าที่ทะเลเลือนราง

“ฉันต้องไปข้างนอก” ดาราสาวตอบแล้วเซิดหน้าสูงชันกว่าเดิมอย่าง
ไม่กลัวคอเคล็ด

“ไปชุดนี้เนี่ยนะ” เขาถาม เพิ่งเห็นว่าข้างกายหญิงสาวมีกระเป๋าใบย่อม
วางไว้พร้อม

เธอรู้ว่าชุดนี้เปื้อนบาดใจ และอีกฝ่ายกำลังมองมาอย่างติเตียน

รู้แบบนี้หญิงบิกินี่อยู่บ้านดีกว่า เอาให้ตาเผลอแตกตายไปเลย

“แล้วมันวงการอะไรของคุณ” เธอยังไม่ยอมญาติดีด้วยง่ายๆ

“ก็คงไม่ใช่เรื่องของผมหรอก ถ้าผมไม่ใช่บอดีการ์ดของคุณ”

นกันต์ตอบเสียงเรียบแต่กระตุ้นดาราสาวให้หันขวับมามองหน้าเขาทันที

“ตกลงคุณยอมเป็นบอดีการ์ดให้ฉันแล้วหรือ” ความน้อยใจเลือนหาย

ไปในพริบตา

“ก็ดีกว่าผมยอมทนขับแท็กซี่อย่างไม่มีจุดหมายไม่ใช่หรือ” ชายหนุ่มเอาคำพูดที่เธอเคยโยนใส่หน้าเขามาใช้ “แต่ผมขอแนะนำว่าคุณไม่ควรบอกใครๆ ว่าผมเป็นบอดีการ์ดของคุณ”

คราวนี้ดาราดังนี้หัวหน้า

“ทำไม่ล่ะ”

“คุณคิดว่ามันไม่แปลกหรือที่जूๆ ดาราอย่างคุณก็มีบอดีการ์ดขึ้นมาทั้งๆ ที่อาชีพคุณไม่ได้เสี่ยงอันตรายอะไรสักหน่อย แล้วอีกอย่าง...ถ้าคุณยังอยากจับให้มันคันให้ตายว่าใครเป็นคนส่งคนมาyingคุณ และค้นบ้านหลังนี้คุณก็ไม่ควรพูดเรื่องของผมออกไป ไม่งั้นคนที่จ้องเล่นงานคุณจะไหวตัวเสียก่อน”

“งั้นฉันจะบอกว่าคุณเป็นผู้จัดการส่วนตัวของฉันดีมี๊”

“แล้วพี่ปูลมของคุณล่ะ” คนฟังท้วง จำชื่อผู้จัดการส่วนตัวอีกฝ่ายได้แม่นยำ

“พี่ปูลมลากลับบ้าน ยังไม่รู้เลยว่าจะมาเมื่อไหร่”

หญิงสาวตอบสีหน้าเครียดขริมขึ้นมาแวบหนึ่งแต่นายตำรวจหนุ่มไม่ทันได้สังเกต

“งั้นคุณบอกกับใครๆ ว่าผมเป็นญาติกับพี่ปูลมของคุณก็แล้วกัน”

“ได้ๆ” ดาราสาวเห็นด้วย

การเป็นญาติกับปรารถนาทำให้เขาดูไม่น่าสงสัยนักว่าจับปลัดจับผลูหลงเข้ามาในแวดวงนี้ได้อย่างไร

“แต่ผมไม่รู้ว่าคุณผู้จัดการส่วนตัวดาราดังต้องทำอะไรบ้าง” นกัณฑ์บอกเสียงลั่น

“ไม่เป็นไร ตอนนี้นั้นพักงาน มีแ่งงานเดินแบบกับถ่ายแบบไม่กี่งานฉันจัดคิวเองได้” เธอตอบก่อนบอกเขาว่า “ทีนี้เราก็กินกันได้แล้ว”

“ไปไหนกัน”

“พักยา...ฉันมีงานถ่ายแบบที่นั่น แล้วคุณจะได้เจอใครคนหนึ่งด้วย”

“ใคร”

“เดี๋ยวคุณก็รู้เอง”

หญิงสาวตอบพร้อมส่งยิ้มปริศนาให้เขาแทนคำอธิบายและเพิกเฉยกับ
รอยคำถามในดวงตาอีกฝ่าย

ฉันไม่บอกคุณง่ายๆ ทروق โทษฐานที่ไม่จับอรุณสวัสดิ์ปลุกฉันเมื่อ
เช้านี้ แถมยังทิ้งให้ฉันอยู่บ้านคนเดียวอีก คนใจร้าย

นกันต์ได้รับคำตอบในอีกสองชั่วโมงต่อมาเมื่อเขาพบว่าการถ่ายแบบ
วันนี้มีทิวทัศน์ หรือหว่าหว่า คู่แข่งของนีนนารวมอยู่ด้วย

ดาราทรงโตมาถึงสถานที่ถ่ายแบบค่อนข้างสาย เพราะรถเกิดอุบัติเหตุ
ระหว่างเดินทางมา เลยเสียเวลาไปครึ่งชั่วโมงกว่าจะหารถคันใหม่มาเปลี่ยน
ได้ พอมาถึงก็ต้องรีบเปลี่ยนชุดและแต่งหน้าเร่งด่วนจนไม่ทันทักทายใคร
ชายหนุ่มเลยได้โอกาสเฝ้ามองฝ่ายนั้นอย่างใกล้ชิด

เขาไม่แน่ใจว่าเคยเห็นคู่แข่งของนีนนารามาก่อน

เพราะสำหรับอดีตนายตำรวจแล้ว ดารา-นางแบบทุกคนแทบไม่ต่างกัน
เลย พวกเขาไว้ผมยาวถึงกลางหลัง และทำสีออกน้ำตาลทองคล้ายๆ กัน
ตัวสูงไล่เลี่ยกัน ผิวขาวเหมือนๆ กัน หน้าตาก็เหมือนพิมพ์ออกมาจากบล็อก
เดียวกัน เป็นเรื่องยากสำหรับคนที่ไม่ได้คลั่งไคล้ดารารายๆ เขาจะบอกว่าใคร
เป็นใคร หรือถ้าจะให้सरภาพ นกันต์ก็ต้องบอกว่าดารารู้จักมีคนเดียว...คือ
นีนนารา

แต่มันคงจะแปลกไปหน่อยในสายตาคนรอบข้างที่รู้จักเขาในฐานะ
ผู้จัดการดาราสาว อดีตนายตำรวจเลยเลือกพูดให้น้อยเอาไว้ ทว่านั่นกลับ
ทำให้เขาดูน่าสนใจมากที่สุดและกำลังกลายเป็นเป้าสายตาคนทั้งกอง

ชายหนุ่มกำลังเฝ้ามองดาราสาวซึ่งนีนนารามั่นใจว่าเป็นเจ้าของถ้อยคำ
ชูอาฆาตทั้งหมดด้วยความสนใจ

ทิวทัศน์มีรูปร่างสวยงามใจและดวงตาที่เปรียบกับริมฝีปากเผยอเป็นนิตย์

ดูเฟิ่นๆ แล้วก็เหมือนร่างโคลนนิ่งของนีนนารา ฝ่ายนั้นต่างจากดาราสาวที่เขา
รู้จักก็ตรงดวงตาหลุกหลิกไปมาและฉายแววระวังจนเรียกได้ว่าขาดความ
มั่นใจในตัวเองอย่างหนัก

คนแบบนี้ไม่สามารถฆ่าคนได้แน่ๆ

เขาคิดก่อนจะนิ้วหน้าบ่อยๆ เพราะจู่ๆ นีนนาราก็เอาอะไรบางอย่างมา
ยัดใส่มือให้

“เลิกมองนั่นนั่นจนน้ำลายหยดเสียที คุณเป็นผู้จัดการของฉันนะจำ
ได้มั๊ย” เธอเค้นถามเขาเสียงกระด้าง ทำให้ชายหนุ่มหรือที่ตกลงอย่างไม่พอใจ

“ก็คุณบอกผมเอง ว่าอยากให้ผมเจอคู่ปรับของคุณ”

“ฉันอยากให้คุณเจอมัน แต่ไม่ได้อยากให้คุณทำท่าเหมือนจะเขมือบ
มันอย่างนี้” หญิงสาวกระซิบคุัดัน

นี่ใช้ความหึงหรือเปล่า

อดีตนายตำรวจสงสัย หัวใจเหมือนจะพองโตกว่าที่เคยคิดหนึ่ง แต่เขา
กลับเปลี่ยนด้วยการตีหน้าขีริมและทำเสียงเข้มตอนชักเขากลับไป

“ผมไปทำแบบนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่”

ชายหนุ่มลืมหอกหญิงสาวเรื่องทิวาร์คมี เขามั่นใจว่าดาราสาวโตะเป็น
คนร้ายกาจแต่เชื่อว่ายังอำมหิตไม่พอ

“ก็เมื่อไหร่”

นีนนาราตัวดั่งเสียง และเบะปากอย่างดูแคลนเมื่อมองตามสายตา
บอดี้การ์ดหนุ่มไปยังร่างอวบอิมของคู่แข่งที่กำลังปายป็นอยู่บนโซฟาหินริมสระ
น้ำของโรงแรมด้วยลีลาสุดแสนเช็กซี

“จะบอกให้นะว่า นม ก้น ปาก ของนั่นนั่นนะของปลอมล้วนๆ”

“ขอบคุณที่บอก เพราะผมกำลังอยากรู้ว่าคุณคือจูบพลาสติกเป็นยังไง”

ชายหนุ่มย้อนกลับ

ดวงตาสีน้ำผึ้งถลึงใส่เขาเกรี้ยวกราด

“นี่คุณสนใจมันจริงๆ หรือ”

“หรือคุณว่าเธอไม่น่าสนใจ”

“ก็คงน่าสนใจอยู่หรอกนะ” นินนาราประชด “ถ้าตาของคุณอยู่ที่ตาตุ่ม”

“ดูถูกคนอื่นแบบนี้ไม่น่ารักเลยรู้มั๊ย”

ยิ่งได้ตอปากต่อคำกับเธอ เขาก็ยิ่งรู้สึกสนุก โดยเฉพาะเมื่อเห็นที่ทำ

โกรธจัดจนเหมือนแมวกำลังพองขนของอีกฝ่าย

นี่จะรู้มั๊ยนะ ว่าเธอล้ายกับไอ้แมวยักษ์นั้นไปทุกทีแล้ว

“ไม่แปลกหรอก อิมเมจฉันไม่ใช่คนน่ารัก แต่เป็นสาวเซ็กซี่ต่างหาก”

นินนาราโต้ตอบ ทำให้คนฟังส่ายหัวและพูดเบาๆ ในลำคอว่า

“หลงตัวเอง”

“หลงตัวเองก็ดีกว่าหลงคนโง่ที่นมโตกว่าสมองอย่างนั้น” เธอเยาะ

นกันต์ส่ายหน้าชี้แจงทะเลาะกับคนหลงตัวเอง และก้มมองหลอดครีม

สีเขียวอมฟ้าในมือแทน

“แล้วนี่อะไร คุณเอามายดีใส่มือผมทำไม”

“ตอนแรกก็แค่อยากให้คุณช่วยเปิดฝาหลอดครีมนี้ให้ที แต่ตอนนี้ฉันเปลี่ยนใจแล้ว”

เธอตอบก่อนนอนตะแคงลงบนเก้าอี้ยาวริมหาดมองเขาด้วยสายตาท่าทายเป็น

“เปลี่ยนใจอะไร ชายหนุ่มหรือตาลง

“ทาครีมกันแดดให้ที ฉันทาไม่ถึง”

ยั่วกันซัดๆ

เขาสบถในใจ

นกันต์ไม่ได้มีใครรักมากหน้าหลายตา เพราะแม้แต่ผู้มั่งมีอยู่กับงานจนไม่มีเวลาให้แก่ความรักหรือสาวที่ไหน และเมื่อเขามีแฟน พวกเธอก็ล้วนเป็นสาวหวาน นิสัยเรียบร้อยกันทุกคน เลยไม่เคยมีใครทำกับเขาอย่างนี้นินนาราทำเลยสักคนเดียว

เธอทำให้เขารู้ว่าสุภาพสตรีกับลูกแมวยั่วสาวต่างกันอย่างไร

แต่ความคิดที่ว่าเธอไม่ได้ 'ยั่ว' แต่เขาคงเดียวเท่านั้นก็ผุดขึ้นในใจรวดเร็ว นี่เป็นบทบาทที่นี่นาราณันต์ทั้งในใจและนอกใจ อดีตนายตำรวจเลยหงุดหงิดขึ้นมาอย่างไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ

“เมื่อไหร่คุณจะให้เลิกเล่นเกมแบบนี้เสียที”

“ฉันไม่ได้เล่นเกม” เธอผินหน้ามาจ้องตาเขา “ปกติฉันก็ให้พี่ปลอมทำให้ฉันอยู่แล้ว หรือคุณกลัวอะไร” คราวนี้อีกฝ่ายมองเหมือนประเมิน

“ทำไมผมต้องกลัวด้วย” ชายหนุ่มเคঁลเสียงตอบ

“นั่นก็หาเร็วๆ เข้าสิ เพราะถ้าคุณไม่ทำให้ แล้วปล่อยให้ฉันเรียกคนในกองมาช่วยหา นั่นแหละจะยิ่งแปลก พวกเขาจะคิดว่าคุณมีอะไรในใจกับฉัน” เธอตอบแล้วหันตาวีรึมทำให้กันกัดเม้มปากแน่น

แผนหลังของนี่นาราเก็บบจะเป็นเปลือยเปล่าเพราะมีเพียงบิกินีชิ้นเล็กๆ สองชิ้นปิดเนื้อตัวไว้เท่านั้น ผิวขาวฟ่องนวลเนียนของเธอทำให้เขากลับหายใจตอนบีบหลอดครีมละเลงลงไป

ให้ตายสิ!

เธอคิดว่าเขาเป็นพระอิฐพระปูนหรือไงนะ

ผู้จัดการกำมะลอขบฟัน

นกันต์อยากกระชากเชือกเส้นเล็กๆ ซึ่งผูกเป็นโบว์ไว้ทางด้านหลังหญิงสาวออกเพื่อฝึงบูลงบนผิวเนื้อเปลือยเปล่าของอีกฝ่ายแทบขาดใจ แต่ชายหนุ่มจริงจังกับความรักรมากกว่าจะสนใจความสัมผัสฉาบฉวย ที่สำคัญดาราสาวพรราวเสน่ห์อย่างนี่นาราไม่ต่างอะไรกับดอกไม้ราคาแพงที่ต้องอยู่แต่ในแจกันทองคำ หรือเรือนกระจกประดับอัญมณีเท่านั้น ทว่าทั้งสองอย่างนี้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการพิเศษอย่างเขาไม่สามารถให้เธอได้

ยิ่งคิดถึงช่องว่างระหว่างเธอกับเขามากเท่าไร อดีตนายตำรวจก็ตระหนักชัดถึงภารกิจของตนมากขึ้นเท่านั้น ในที่สุดเขาก็ทำตามดาราสาวสั่งจนเสร็จและปราศจากอาการอ้อยอิ่ง จนหลายคนทีลอบมองถอนหายใจด้วยความผิดหวังเมื่อไม่เห็นภาพพิศวาสของคนทั้งคู่

“ผมทำหน้าที่ของผมเสร็จแล้ว ทีนี้คุณก็ไปทำหน้าที่ของคุณเสียที”
 นกนัต์สะกิดดาราสาวเมื่อเห็นเธอนอนหลับตาที่ท่าผ่อนคลาย
 “แต่ฉันยังไม่อยากลุกเลย เรื่องเมื่อคืนทำให้ฉันหมดแรง คุณรู้มั๊ย”
 ฝ่ายนั้นพึมพำแล้วลุกขึ้นนั่งไขว่ข้อเท้าซ้อนกันก่อนปิดปากหาพร้ออม
 บิดตัวอย่างเกียจคร้านเหมือนนางแมวที่กำลังเปล็ดเปลินกับไออุ่นของ
 แสงแดด

แล้วอดีตนายตำรวจก็ค้นพบในวินาทีนั้นเองว่าทำไมดาราสาวตรงหน้า
 ถึงได้รับฉายาเซ็กซ์สตาร์ตัวแม่

กริยาย่ายวนของนีนนาราเกิดขึ้นเองชนิดที่เจ้าตัวไม่ต้องปรุงแต่ง
 ร่างกายของเธอเรียนรู้ที่จะตอบสนองกับแสงเงาโดยอัตโนมัติ ด้วยการ
 บิดตัวเพียงครั้งเดียว นกนัต์ก็เห็นเส้นโค้งละมุนของทรวงอกได้รูปรับกับ
 สะโพกงามอนของอีกฝ่าย

ภาพตรงหน้าทำให้ลำคอของเขาแห้งผากและร่างกายแข็งเกร็งเหมือน
 ถูกคาถาสปาให้เป็นที่น หึงสาวน่ากลัวกว่าอาวุธสังหารในเมื่อนักฆ่าอาชีพ
 เสียอีก

ชายหนุ่มคิดพร้อมกับการลื่นน้ำลายเหนียวฝืดคองลงไป ขณะพูดแกมสั่ง
 กับอีกฝ่ายว่า

“ถ้าคุณไม่อยากทำงาน ก็กลับบ้าน ผมยังมีอะไรที่ต้องทำอีกเยอะ”

“อะไรที่ว่า มันอะไรบ้าง”

คราวนี้เธอซ้อนตาคืนมองเขา กระพือขนตาถี่ๆ เหมือนตั้งใจยั่วชวน
 แต่น่าแปลกที่จริตจะก้านซึ่งเจตนาประติษฐิ์ขึ้นมาไม่สามารถเขย่าความรู้สึก
 ของเขาได้เลย

“อย่างแรกที่ผมอยากทำก็คือ...”

ชายหนุ่มหยุดพูดเพื่อจ้องลึกลงในดวงตาสีน้ำผึ้งหวานหยาดเยิ้มของอีกฝ่าย
 แล้วเขาก็เอื้อมมือไปประคองใบหน้างามเฉิดฉายเอาไว้ในอุ้งมือทั้งสองข้าง

นีนนาราเบิกตากว้างมองเขาอย่างตกใจ หรืออาจเป็นความคาดหวังที่

เห็นกันต์ทำท่าเหมือนจะมอบจูบที่ดูตันให้เธอต่อหน้าคนทั้งกองถ่าย
แต่อดีตนายตำรวจกลับทำเกินความคาดหมายของใครๆ...